

БЮЛЕТЕНЬ

Об'єднання 6. Вояків-Українців в Америці (ОбВУА)

ПОКЛІН ТІНЯМ КОЛИШНІХ ВОЯКІВ

Між двома світовими війнами устійлилась в Галичині прегарна традиція: щороку на Зелених Святих ходили походами на цвинтарі складати війни на могилах колишніх українських воєнків. Церква під кермою світлого Митрополита давала не раз захист таким здоровим національним задумах, що їх не можна б здійснювати без церковного покрову. Отож ішли церковні процесії на цвинтарі, щоб відправити Богослужби за Померлих. Ці церковно-релігійні походи щороку перетворювались в національно-патріотичні маніфестації. І центральною точкою цих маніфестацій була церква, відправа у тій частині цвинтаря, де стояли збірні й окремі могили поляглих за волю України. Яке могутнє виховне значення мав той культ — відчувала польська окупаційна влада. Тому з-правила щороку польська поліція розганяла прочан і переводила арешти серед молоді, наставленої на патріотичну маніфестацію в дні Зелених Свят.

Після останнього „великого іходу“ української еміграції на Захід — могили колишніх воєнків-українців розкидані по всьому світу. Нема вразливі українських цвинтарів і не можливо улаштувати тут жалбижні ані маніфестаційних походів. Але залишилися спомини по тому прегарному звичаю. А що місцею українців у вільному світі є плекати те найкраще, що вони самі, чи їхні батьки принесли з України, то й треба пригадувати той щорічний Зелено-святковий звичай ходження на військові могили, прикрашування їх квітами й терновими вінками та зрошування сльозами їхніх свояків, приятелів товаришів зброї. Коли ж культ збройної боротьби за українські ідеали належить до статутних обов'язків Об'єднання 6. воєнків-українців, то Зелених Свят дають найкращу нагоду засвідчити вірність цьому своєму завданню.

Таким чином це число „Бюлетень“ появляється під Зелених Свят, як спеціальний вияв пошани організованого в Америці колишнього українського воєнства для маніфестаційного проявлення духового зв'язку між живими українцями та тіннями тих, що своє життя поклали у війні проти ворогів України. Тих героїв куди більше, ніж відомі їхні могили. І давні могили героїв знід Крут, в колишньому Кулецькому саду в Києві і багато інших на цвинтарях України — зрівняні з землею. А невідомі українських воєнків, мабуть, більше, ніж їх знає будь-яка інша нація. Були бо, в яких сотнях й тисячах гинули воєнки-українці: під Вазаром було їх 359, під Бродами кругло 9,000. У 20-их роках всь Наддніпрянська Україна клекотіла повстаннями, в 40-их роках польські болати і карпатські ліси стали плацдармом повстанців. Де їхні могили? Колись, коли воскресне державна Україна, встановлятиме систему культу рідного минулого, напевне виберуть із десятка домовин невідомі українських воєнків одну домовину, що її похоронять в Пантеоні, як Символ Воєнства, що полягло за українську волю, як недавно вибрана була Невідомого Воєнка збройних сил ЗДА, що поляг в Європі. Але напевно деякі відомі домовини перевезуть із деяких нужниченьких цвинтарів й примістять вище над Дніпром.

Будуть між ними і ці дві домовини, що їх згадується у травні-червні місяцях в українській громаді у вільному світі за щорічною традицією. На першому місці — це свята для всіх українців могила Того, що став символом української збройної боротьби за державність, що став символом неперемінного ворага ч. 1 України — Москвитини, — у відношенні до якої нема іншого аргументу, як тільки сила й нема іншого підходу, як тільки збройна боротьба. Це могила Того, перед якою поклонюються всі українські державники на землі суціль без уваги на свою українську область, віру чи партію, бо держава стоїть вище партій і партикуляризмів, а він був Головою української держави. Пізшим до пам'яті Головного Отамана Військ Української Народної Республіки і Голови Директорії — Симона Петлюри проявився у цьому році декравіше, як в минулі роки, коли нікчемні прислужники московських приказодавців затіяли в Парижі провокацію із телевізійною передачею, яка мала на меті безпосередньо очорнити Симона Петлюру, але насправді — всіх петлюрівців в найкращому розумінні цього слова, всіх тих, які прагнуть до самостійної України, всіх тих, які визнають потребу збройної боротьби за неї.

У цьому році відзначається також 20-річчя одного з полководців Армії Української Народної Республіки, який, як і його військовий зверхник Головний Отаман, також згинув із скритобричної руки московського провокатора. Полковник Євген Коновалець був командантом тільки одного з Корпусів Армії УНР. Історична заслуга формувати кийських Січових Стрільців у тому, що вона створила такий тип українського воєнка-сборника, який став зразком по нинішній день для дієвого, а не деклараторського способу думання і відчування, і — це важливіше — для соборницького діяння, за критерієм інтересу України, а не однієї області, віри чи партії. Важливо залишається зитка ідеологічної тяглості, а в даному випадку цією ідеологією є — збройна боротьба за Україну проти Москвитини. Спільною ниткою пов'язані всі ті, що в різні часи, характері та в різному масштабі очолювали цю боротьбу і за цю ідею — поклали свої голови. Такою ниткою спільної ідеї, боротьби і пролітої крові пов'язані й ім'я командира УПА, генерала Романа Шухевича-Чупринки, якого могила десь у підліських лісах.

Українська комбатантська організація поза межами України ОбВУА закликає своїх Членів і Побратимів, щоб вони не злим тихим словом спом'янули в день Зелених Свят, українське свято Померлих і Поляглих, всіх тих, які боролись, померли, полягли, відійшли, але залишили невимрущий зпосвіт.

І. К-н

Воєнські могили на Янівському цвинтарі у Львові.

Богдан Лепкий

НАПИС НА СТІЛЕЦЬКИХ ГРОБАХ

Лежимо у гробах при дорозі
Де за волю боролись і внали.
Браття! Знайте, що ми не в тривозі,
Лиш спокійно і гордо конали.

Браття, знайте, що ми не просили
Ані ласки в кого, ні пощади,
Лиш боролись, пок стало в нас сиди,
Лиш говоримо вам для розради.

Нам не жалі ні життя молодого,
Що лягло мов той квіт під косяю,
Ані мрій, ні кохання палкого,
Що взяли ми в могилу з собою.

Нам не жалі, бо лягли ми за діло,
Гідне жертви життя і кохання.
„За Україну душу і тіло“
Ми не даром співахи з-зарання.

Тож не жалуйте нас, не ридайте
(По нас тужить камина у лузі).
Ви чим скорше до праці ставайте,
Щоб леміш не заржавів на лузі.

Щоб шляхи не покрились тернями,
Щоб пончербаєні мурі не внали,
Щоб наш кат не сміявся над нами,
Що ми даром так славно вмирали!

П'ЯТИЙ З'ЇЗД ДЕЛЕГАТИВ О. 6. В. У. А. У ФІЛАДЕЛФІ, 15. БЕРЕЗНЯ 1958 РОКУ

Сидять у першому ряді (від лівої): соти. В. Тимпорок (Шикаго), пані О. Марукеко (Бетлгем), Отам. д-р Н. Гринк (Нью Йорк), Дм. Галич (Нью Йорк), соти. д-р В. Галан през. ОбВУА (Філадельфія), ген.-хор. О. Загородський (Нью Йорк), д-р О. Утриско (Нью-Арк), соти. М. Каплістий (Філадельфія).

Стоять у другому ряді: І. Тритак (Філ.), майор Дмитро Бакум (Нью Йорк), соти. А. Марукеко (Бетлгем), П. Омищенко (Алентауна), соти. П. Мірошничко (Нью Йорк), капітан лейт. флоту Св. Шрамченко (Філадельфія), ген. штабу полк. А. Валійський (Нью Йорк), І. Кедри-Рудницький (Нью Йорк), д-р І. Козак (Нью Йорк), соти. М. Савчин (Філадельфія), М. Кривопук (Філадельфія), М. Пращіський (Філадельфія), інж. І. Черник (Філадельфія). Стоять у третьому ряді (з лівої): А. Дітківський (Філадельфія), В. Сіг'аніа (Вашінгтон), С. Рудий (Філадельфія), І. Бахак (Філадельфія), Р. Беднарський (Філадельфія), П. Сарахман (Честер), д-р М. Рибак (Філадельфія), Дм. Васильчук (Філадельфія), М. Алексевич (Філадельфія), І. Поритко (Філадельфія), І. Ожежницький (Філадельфія), П. Постолюк (Джерзі Сіті), І. Данківський (Філ.), П. Вишневицький (Нью Йорк).

Ген. шт. ген.-пор. Павло Шандрук

НІМЕЦЬКІ „СОЮЗНИКИ“, БОЛЬШЕВИКИ І БОЛГВАРДІЙЦІ

Це уривок із споминів, що їх Ш. Автор приготував до книжкового видання. Деякі скорочення переведено з сутотехнічних причин. Ці спомини про наступ на Крим кидають цікаве світло на надзвичайно складну й важку ситуацію, в якій опинилися українські Збройні Сили після приходу німців в Україну в 1918-му році за Берестейським договором. — Ред.

В наступі німців в Україну в лютий-березні 1918, згідно з Берестейською угодою, брав участь Запорізький корпус під командою отамана Натіва. Здемобілізований у ранці сотника 370 російського Рязьського полку й перекочувався на селі разом з братом Олександром недалеко від Лубенів. Зачуваючи, що українські війська наближаються до Лубенів, я пробував приєднатися до них під ст. Солоницьке, й там попав в руки большевиків, що провадили бій із Запоріжцями. Большевики впустили мене в руки кріс і вислали на праве крило бойової лінії під Ромоданом для прикриття враз із 11 солдатами. Коли я почув, що воєнки говорять лише по-українськи, то посправа їх далі від бойової лінії й, подивившись, що нікого більше поблизу нема, наказав їм скласти зброю на землю і відійти 50 кроків та сісти на

Ген.-шт. ген.-пор. П. Шандрук

землі, маючи свій кріс напоготові до стрілу. Не більше, як за півгодини, стрілянина на ст. Ромодану припинилася й видно було, як 2 большевицькі потяги втікають на Полтаву. Після Ромодану червоні боролись лише Полтаву, яку Запорізька дивізія здобула в останніх днях березня. Большевики відійшли з Полтави на Харків і сильно уміцнили його західні та північні передмістя, зокрема, сильно обсадили пригород і ст. Люботин. При допомозі німецької артилерії запоріжці здобули Харків 6 квітня. Під Люботином ми побачили трупи моряків Чорноморської флотії, що брали участь в обороні Харкова. Нарешті наблизу нема, наказав їм скласти зброю на землю і відійти 50 кроків та сісти на

Д-р Вол. Галан

ПІСЛЯ 5-го ДЕЛЕГАТСЬКОГО З'ЇЗДУ

Д-р Володимир Галан (з 1917 р.).

З'їзд Делегатів Об'єднання Бувших Воєнків України в Америці, який відбувся 15-го березня 1958 року у Філадельфії, підтвердив повністю, що завдання нашої комбатантської організації є об'єднання на дальшу майбутність, планові і послідовні.

Головні завдання нашої комбатантської організації йдуть у напрямі:

1. Затримувати і продов-

жувати традиції українського воєнського духа, 2. підготувати нові кадри в ділянці військових завдань, 3. допомагати товаришам зброї, чи, іншими словами, розбудовувати Суспільну Службу Комбатантів.

З'їзд Делегатів лише підтвердив, що ці головні завдання наше Об'єднання переводить у життя, як теж щораз краще розбудовує свою працю. Дискусія на нашому З'їзді стояла на високому рівні і всі справи нашого Об'єднання були широко обговорювані. Наше Об'єднання записало вже вміжчасі деякі нові успіхи і досягнення, між ними такі:

1. створення нових Відділів ОбВУА в Нью Гейвені, Конн., Аллентаві, Па., як теж в Омазі, в далекому стейті Небраска.

2. до ОбВУА вступило Об'єднання колишніх Воєнків УПА під проводом гол. В. Сорочана, включившись в рамки „організованих“ комбатантів на тому самому паризькі, як Братство УСС.

3. всі більші Відділи ОбВУА, як Відділи у Нью Йорку, Філадельфії і Шикаго, збільшили число своїх членів не лише особами зі старшого покоління, але теж воєнками американської армії, головню ветеранами Корейської війни.

Ми, комбатанти, ведемо свою працю з давнім воєнським запалом і повною доброю волею. Як би так усі наші колишні воєнки станули в ряди ОбВУА, тоді наша праця мала б ще більші успіхи. Тому наш З'їзд звернувся до всіх побратимів із гарячим закликом:

Ставайте в організовані ряди українських комбатантів, щоб спільно продовжувати і пропагувати українську воєнську традицію, спільно виховувати молоде військо подолання, спільно розбудовувати нашу Суспільну Службу Комбатантів, яка несе допомогу колишнім товаришам зброї, спільно і дружно змагатися до повної координації сил всіх колишніх українських військовиків.

Завдання нашої організації комбатантів — Об'єднання Бувших Воєнків України в Америці — почесні і воєни вповні сприйнятливі для всієї нашої воєнської громади. Це ж комбатантам найбільше дано тримати зв'язок із невмирущими ідеями нашого народу і нести їх, як бойовий прапор, в майбутнє. Ми не почесне завдання мусимо виконати і віримо, що для світлої мети здобудемо підтримку й одностайну співдію всіх колишніх воєнків і одностайність всієї нашої патріотичної громади в Америці.

нених трупами і при дальшому розслідді показалося, що большевики тримали у вагонах арештованих старшин, а перед втечею з Харкова порозстрілювали їх

Коли отаман Натів проголосив прийом добровольців до дивізії, зголосилося лише щось 20 старшин і, звичайно, багато козаків (в дальшому Бувших воєнків російської армії українського роду називали нашим словом „козаки“). Всі старшини московського походження, що це залишилися при житті, були виразно вороже настроєні до української державності, хоч в Україні шукали притулку та захисту перед большевиками. Але не вважали за обов'язок боронити її, воліли працювати льокалами у ресторанах, які зараз же почали відчинятися, та цим їм виступали в уніформах і ордерях — кому і для чого потрібна була така безглузда демонстрація?

З огляду на великий наплив козаків-добровольців, бо німці на мобілізацію не дозволяли, Запорізьку дивізію розгорнено в корпус і коли ми вирушали з Харкова далі на південь, то вже греба було аж два дні, щоб завантажити корпус до ешелонів. Говорю про ешелони тому, що тоді в засаді війни провадилося вздовж залізниць й лише кінцот — Гайдамацький кінний полк в команді полковника В. Петрова та гірський артилерійський кінний дивізіон в команді полковника С. Алмазова — йшли походом.

Так ми на протязі двох днів дійшли до ст. Лозової,

звідки частина корпусу під командою отамана П. Болбочана створила так зв. Крижську групу й пішла на Крим, через Олександрівське-Мелітополь, інша частина під командою полк. В. Сікевича попрямувала через Куп'янськ-Юзівку для опанування Донецького промислово-вугільного басейну. На ст. Лозова за наказом отамана Болбочана й сконструювані іпровізовані бронепотяги з т. зв. вуглярської (залізана платформа з високими залізничними боками), яку місцеві вилкожили соломою та вставили 4 кулемети, а на платформі, теж забезпеченій пресованою соломою, поставили 3" гармату та ще 2 кулемети, один ручний кулемет пристосували спереду потяга, на одній платформі примістили мого „Полуботка“, щоб в разі потреби ужити його на звичайній дорозі. Залоза бронепотяга складалася з 4 старшин, а між ними був хор. С. Ган, член Центральної Ради, який волів їти битися, аніж політикувати. Опорою для бронепотягу мав служити найближчий ешелон, що складався з 1 кураєні піхоти, 1 батареї та кулеметної сотні в команді мого брата. 12-го квітня у форсованих русях я вже підійшов до Олександрівська, розганяючи огнем червоних, що на кожній станції ставили опір, підмінювали рейки, але на щастя так неважко, що вибухи відбувалися вже після переїзду потягу. Лише один раз довелось трапити на пірексіліновий патрон („шашку“), який скрутив рейку, але за пару годин ми їх направили й бродили (Закінчення на стор. 2-ій)

ПРОТЕСТ

проти онлевечування пам'яті

Гол. Отамана Симона Петлюри

ПРОТЕСТАЦІЙНИЙ МЕМОРИАЛ ВІД ГОЛОВНОЇ УПРАВИ ОБ'ЄДНАННЯ Б. ВОЯКІВ УКРАЇНЦІВ В ЗДА, ПЕРЕДАНИЙ ПІДПРЕЗІДЕНТОМ Д-РОМ ВОЛОДИМИРОМ ГАЛАНОМ ФРАНЦУЗЬКОМУ АМБАСАДОРОВІ У ВАШІНГТОНІ 14 ТРАВНЯ 1958 Р. ТА ФРАНЦУЗЬКОМУ КОНСУЛІВІ У ФІЛАДЕЛФІ 15 ТРАВНЯ. — КОПІЮ ПЕРЕСЛАНО

Пого. Ексцеленції
Herve Alphonse
Амбасадорів Франції
Вашінгтон, Д. К.

5-ий Делегатський З'їзд Об'єднання Бувших Воєнків України в ЗДА, який відбувся у Філадельфії 15 березня 1958 р., — американсько-української комбатантської організації, яка існує в ЗДА фактично від 1925 р. і нараховує тепер кругло 800 членів у 14-ох Відділах на території ЗДА, — прийняв резолюцію протесту проти знеславлення у державній французькій телевізійній станції пам'яті голови Української Народної Республіки і Головного Отамана військ української національної армії, Симона Петлюри. У виконанні постанови згаданих загальних зборів нашої організації, звертаємось до Вашої Ексцеленції з поважним застереженням проти телевізійної програми, яка відбулася в радіостанції Парижу 28 лютого ц. р. п. н. „До Вашого сумління і розуму“ (En votre ame et conscience).

У тій програмі в найбільш тенденційний спосіб зовсім фальшиво і неввірно за зразками комуністичної пропаганди представлено особу і ролі борця за волю України Симона Петлюри та його діла. Від 40 років московсько-большевицька пропаганда намагасться з д іскредитувати особу Симона Петлюри, не цураючись ніяких видумок і наклепів для цієї цілі. А що Симон Петлюра став символом українського вільного духу, то, компроментуючи Петлюру, комуністична Москва і її закордонні прислужники хочуть скомпроментувати цілий український вільновільний рух. Ця остання телевізійна програма є саме доказом, що антикомуністичний і протипетлюрівський український самостійницький рух є сьогодні для Росії та Росії так само небезпечний, як був томо 40 років, коли Українська Народна Республіка і її армія під командуванням Симона Петлюри вели першу у світі збройну боротьбу проти агресії большевицької Москви, чим стягнула на себе її смертельну ненависть.

Згадана телевізійна програма представляла Симона Петлюру, як співчинника й ініціатора погромів в Україні. Вона водночас глумилася до комуністичного агента Самуеля Шварцбарта, який 25 травня 1926 року застрелив Симона Петлюру на вулиці у Парижі, борючись потім на процесі, що зробив це ніби, як мстив жертву погромів в Україні. В опіні всіх чесних українців, всього українського народу та всіх поновлених Москвою народів, знайомих з історією української національної революції, нема ніякого сумніву, що вбивство Симона Петлюри було зорганізоване Совстами. Всі ми глибоко також переконали, що звільнення названої програми на судовому процесі в Парижі було настільки ж гістою атмосфери, яку зуміли витворити тоді величезним зусиллям комуністичної пропаганди, що так само в часі того вбивства і процесу орудувала гаслами гуманітаризму й оборони життя, як нині орудує гаслами світового миру.

Фактично, згідно з історичними фактами, не Україна, а Росія була завжди центром антиєвропейського руху. За царської Росії існував закон про заборону жидам поселятися на корінно-московських

землях з приділенням їм місця поселення на Україні, в Польщі й Білорусі. Всі праві російські політичні партії мали антисемітизм у своїх програмах, царсько-російське законодавство було антисемітське, жиди були виключені від всіх державних і самоуправних посад та від доступу до старшинських ступнів, у школах панував „лугмеруський язвус“. Штучно улаштовано погроми, щоб відвернути увагу населення від боротьби за громадянські права, а поліція активно підтримувала міські шумовини в зрусифікованих містах і містечках. У Києві царська прокуратура заарештувала була навіть габельний „ригальський“ процес проти Бейліса.

Одним з перших законів в Українській Народній Республіці був закон про національно-персональну автономію. Існували окремі міністерства для справ російських, польських і жидівських, з національними міністрами. Першим генеральним секретарем для жидівських справ був І. Зільберфарб, потім в українській уряді був Пінкус Красенік, а віце-міністром земельних справ був С. Гольдєвман, який тепер живе у Палестині. Недавно померлий у Вашингтоні адвокат Арнольд Марголін був дипломатичним репрезентантом Української Народної Республіки спершу у Лондоні. Сам Симон Петлюра — це давній соціал-демократ. Ще в 1907 р. він написав вступ до українського перекладу російської п'єси Чікована „Сарєф“, де з надзвичайними симпатіями до жидівського народу писав про його терпіння. 15 листопада 1917 р. Симон Петлюра, як генеральний секретар військових справ, видав за своїм підписом відзвіду до українського війська з гострою заборорою будь-якої участі воєнків в протижидівських ексцесах. 26 серпня 1919 р., коли С. Петлюра був головним отаманом військ, він видав наказ до армії, в якому підкреслював, що „військо не може спричинятися до важкої неодої жидів. Хто ж допускається такого важкого злочину, той є зрадник і ворог нашого народу...“ Симон Петлюра був все своє життя до глибини душі демократом, людяною високо гуманною, толерантною і ліберальною. Тому, після окупування України російсько-большевицькими військами, Симон Петлюра виїхав спершу до Варшави, а швидко потім до Парижу, високо шануючи Францію з її ідеалами свободи та французьку культуру.

Ми глибоко перекопані, що згадана телевізійна програма не стала з відомо державних французьких чинників, які напевне не думали, що держава радіостанція буде використана, щоб зробити до бро московсько-комуністичний пропаганди, та щоб скридити всіх українців у вільному світі, для яких ім'я Симона Петлюри святе. Ми, колишні воєнки, американські українці, відкидаємося до лицарського духа Франції і просимо її уряд взяти під увагу потребу направлення того зла, що сталося. Осмілюємось зробити це тепер тим більше, що комуністична Москва є насправді таким самим ворогом вільної і демократичної Франції, як і Україна, та змагає до знищення Франції, як знищала Україну.

З найглибшою пошаною
Головна Управа Об'єднання
6. Воєнків-українців в Америці
14 травня 1958

Зенон Стефанів

ПЕНТОМІЧНА ПІХОТНА ДИВІЗІЯ

В цьому році закінчені будувати, залучаючи кілька років тому, великі організаційні переміни в структурі лінійних з'єднань американської армії.

Залишаються дотеперішні основні типи армійських дивізій — піхотна (Infantry), панцерна (Armored) і повітряна (Airborne), що різняться між собою в способах операцій. Всі вони перетворюються в т. зв. пентомічні дивізії, вповні пристосовані до акцій під час атомової війни.

Назва „пентомічний“ (pentomic, грецьке пен — п'ять, атоміе — атомовий) означає розподіл дивізії на п'ять бойових груп, замість дотеперішніх традиційних трьох regimentів по три батальйони, — а також устаткування та організацію дивізії до ведення атомового бою.

У висліді реорганізації наступили такі зміни:

а. Скорочення штатного складу дивізії — піхотної з 17,460 до 13,748 людей, при чому збільшено бойовий стан на 450 бійців — повітряної з 17,087 до 11,486, з якої вилучено танки і важку артилерію, та панцерної з 11,684 до 13,700.

б. Поширення і скріплення всіх родів конвенційного озброєння та включення атомової і ракетної польової артилерії. Через це, в порівнянні з другою світовою війною, вогнева сила дивізії збільшилася на 30 відсотків.

в. Збільшена модернізація всього технічного устаткування. В склад піхотної дивізії введено тепер окрему авіацію, як засіб для негайного перекидання піхоти також і повітряним шляхом.

г. Безпосередність оперативної диспозиції командира дивізії та утворення функцій помічника командира з особистим штабом, що в бойових умовах може командувати 2-3 бойовими групами (виділена бригада).

Організація бойових частин дивізії

Бойові елементи дивізії розподілені в такий спосіб:

1. Командир дивізії з дивізійним штабом — генерал-пор. (Major General).

2. Помічник командира з окремим штабом бригади — генерал-хор. (Brigadier General).

3. П'ять бойових, вповні мехомеханізованих, піхотних загонів (Infantry Battle Groups).

4. Панцерний курінь (Armored Battalion) в складі 5 танкових сотень — 100-120 середніх танків.

5. Панцерно-розвідувальний ескадрон (Cavalry Squadron) — 3 чоти панцерної піхоти — 30 легких танків і панцерозовів.

6. Дивізійна артилерія (Division Artillery).

7. Інженерний курінь (Engineer Battalion) 5-сотенного складу та

8. Курінь зв'язку (Signal Battalion) із 5 сотень.

Іван Поритко

ПРОТИ РОЗ'ЄДНЮВАННЯ НАШИХ КОМБАТАНТІВ

Стаття інж. Михайла Ліщинського „До проблеми об'єднання комбатантських організацій“, поміщена в „Амеріці“, ч. 74 з 26 квітня 1958 року — це свого роду курйоз. Інж. М. Ліщинський обурюється на ред. Івана Кедрина за те, що той останній у своїй статті „Колишні Вояки України“ („Свобода“, ч. 53, з 20 березня 1958 року) добував труднощі об'єднання всіх українських комбатантів в малому громадському виробленні проводів молодших комбатантських організацій, закладаючи йому висування себе суддею у „своєї власної справи“ (справа ОБВУА — на думку інж. Ліщинського — це власна справа ред. Кедрина), за водночас авторитарним тоном судити різні заходи, оперт — делікатно кажучи — на незнанні чи нерозумінні дійсних фактів.

Тому, що і Головні Управління ОБВУА і всьому членству цієї організації, як і інших комбатантських організацій дуже залежить на повному об'єднанні всіх комбатантів, треба спростувати найважливіші „непорозуміння“ із статті побратима М. Ліщинського. Об'єднання українських комбатантів — це частина великого питання консолідації всієї української еміграції. Не може бути ніякого заперечення, що осередком всього організаційного комбатантства мусить стати колишнє волятво Української Народної Республіки, себто загальну українську комбатантську організацію можна будувати і вести лише на ідеї такої незалежності (320 машин).

До тилкових дивізійних відділів зачислити ще треба чотири (detachment) військової поліції.

Ми подали тільки дуже побижню організаційну схему модерної піхотної дивізії. На нашу думку, це і вистачить, щоб учасники першої і другої світової війни мали уяву, які власне заємували далеко ідучі структуральні зміни в організації піхоти.

В першій мірі бойові елементи дивізії приспосіблені до швидкого пересування та негайної концентрації. В майбутній атомовій війні, поле бою буде дуже відмінене від минулого, не буде великих згущень війська і матеріалу, — піхотні загони діятимуть часто самостійно, не чекаючи дериватив командира дивізії.

Суходільні війська займатимуть і далі перше місце в системі збройних сил, бо тільки вони можуть, незалежно від умов погоди і місцевості, виконати бойові завдання. Зовсім правильно це відмічено в найновішій статуті польової служби армії ЗСДІ такими словами: „Зусилля всіх родів озброєння сил повинні бути спрямовані на забезпечення успіху бойового ділення суходільних військ“.

Після розгрому Всеукраїнського Повстання в 1923 році, який був організований Головним От. С. Петлюрою та ген. Ю. Тютюнником, влітку 1921 року, воляки перенесли свою діяльність в лави червоної армії.

Для військового підпілля сприяли йому в 1923 рік. З весни ц. р. загострились відносини між Англією й СРСР. Англія — прислала Советам гостру дипломатичну ноту. У Швайцарії, в Люзани було вбито совєтського представника В. Воробського. В повітряному порохом. Уряд СРСР почав збирати кошти на будову повітряної флотії. У відповідь на виставу Воробського пропагував набір до червоної армії. Підпілля військової організації використало це і посилало студентів до різних червоних частин.

В Києві стояв на Печерському 135 Телегуло-Березанський Червоний прапорний полк 45 Червонопрапорної дивізії. До цього полку було послано кількох „добровольців“, що раніше були в українській армії. Один з моїх приятелів, що був разом з ним у 12 дивізії ген. Ю. Тютюнника, в 1919 році 30 серпня в бою під Покотилом був важко ранений. Раненого захопили санітари 58 дивізії. Після видужання, він поїхав на початку 1921 року до 45 совєтської дивізії, а звідти до штабу 135 полку. Прізвисько його не подаю, бо

Пор. І. Поритко (з 1917 р.)

лежної і соборної України, яка була реалізована у політичній тоді українським народом УНР і яку обороняв український воляк, як держава свого народу. Це основна правда, і всі інші комбатанти, які не були воляками УНР, признають моральний провід тих, які охороняли українську незалежність державу, — яких ради, зрештою, шораз рідше.

Насправді трудно зрозуміти, чого власливо вимагає інж. М. Ліщинський від ОБВУА для того, щоб Братство кол. Воляків І УД УНА включилося в цю комбатантську організацію. Зате він висуває повно різних недокладів і висуває справу якогось суду проти нього, що ніби була скрита „під суцню“. Справа в тому, що в 1956 році інж. М. Ліщинський помістив в „Амеріці“ статтю, на яку Головна Управа ОБВУА постанова не відповідала на неї, не хотючи полемізувати з автором, який заперечував своїм власним думкам, виголошеним під час 4-го З'їзду Делегатів ОБВУА. Справа об'єднання Братства кол. Воляків І УД УНА з ОБВУА ведеться ще від 1951 року. На першому З'їзді Делегатів Станція Братства Воляків І УД УНА (2 і 3-го червня 1952 року) ухвалила резолюцію про співпрацю з українськими комбатантськими організаціями, про що офіційно повідомлено ОБВУА. Красна Управа Братства кол. Воляків І УД УНА в ЗДА у своєму Обіжнику ч. 1 з 15 лютого 1953 року подала, що „...наше Братство входить в рамки ОБВУА, як автономна одиниця у всіх внутрішніх справах та відносно зв'язку з нашою головною управою. Ми вступимо до ОБВУА, як правний член. Статуту, фінансові подробиці та склад управи це треба устатити. Підпорядковуємося загальному проволу воляцтва в ЗДА в загальних українських справах, справах зовнішньої репрезентації і т. п. Застережимо собі базу апартійності“. В дні 21 лютого 1953 року на зустрічі у Філадельфії представників ОБВУА Дмитра Галичанина, д-ра Володимира Галана, Ів. Кедрина і Івана Поритка та Братства кол. Воляків І УД УНА мгр. Ореста Горюхиского, д-ра Володимира Левицького, Івана Скіри (теперішнього голови Б-ва) і П. Чутана, представники Братства запропонували приступлення Братства кол. Воляків І УД УНА до ОБВУА в характері правного члена. Хоч така розв'язка організаційного зв'язання Братства з ОБВУА не була ідеальною, то ради прискорення потрібної співпраці, Головна Управа ОБВУА і так поєднання в одній центральній комбатантській організації прийняла. Окремена Комісія в особах полк. А. Валіського, полк. Реутова і Івана Кедрина пішла в Нью-Йорк на зустріч з головним сестетієм полк. Р. Долинського. 7 березня 1953 року на Делегатському З'їзді ОБВУА змінило референдарий ред. І. Кедрином статут. Сам поспіх полагодили зміни статуту, що вимагало Братство кол. В. І УД УНА, аказує, як поважно трактувало в ОБВУА справу консолідації комбатантських організацій. Зате виконання того зговерення з боку Братства кол. Воляків І УД УНА несположено по нинішній день. У тих переговорах не було інж. Ліщинського, він не знав фактів, але вважав за можливе писати про це авторитетним тоном.

П. Ліщинський приписує собі ініціативу організування допомоги українським воєнним інвалідам, а, зокрема, створення Суспільної Служби Комбатантів. Насправді, то допомогти акцію українським інвалідам започатковано в ЗДА ще в 1925 році заради організування першої української комбатантської організації „Української Стрілецької Громади“, а початком створення нинішньої Суспільної Опіки Комбатантів треба уважати рішення Головної Управи ОБВУА з 22 березня 1953 року, яким тоді створено „Комісію Суспільної Служби при референтурі суспільної опіки ОБВУА“ та в

інській. Цього було досить. Коли в штаб прийшов комісар Нагуляк, то Смірнов сказав: — Чорт знає що! Петлюровщина в полку розв'язалася. Після зміни варті викликав мене до себе Нагуляк і почав: — Ви як попали в ряди армії? Не місце тут петлюровцям. Під суд віддам. Двері з кабінету комісара були відчинені і тому мій колега з 12 дивізії чув усе розмову. Коли я вийшов з кабінету комісара, то для мене вже були приготівлені „демобілізаційні“ документи. Не гаючи часу, як покинув казарми полку. Коли в поїзді я став розглядати свої папери і очам не вірив — „добровольцю служив в рядах червоної армії чотири роки“. Ця „добровільна“ добровільна служба в червоній армії не раз мені ставала в пригоді. Після моєї втечі, з наказу Нагуляка заарештовано решту інструкторів, але слідство встановило, що вони такі дійсно „пролетарського походження“ і як дисципліновані червоноармійці виконували накази старшого начальства. Іх пролетарське чуття й соціальне походження було неаппетитним. Значно пізніше, в інших обставинах, я з ними зустрічався і прийшов до переконання, що вони, як були, так і залишилися, українськими патріотами.

Всі йшло добре, аж поки не трапився прикрий випадок. В червні мене призначили вартим начальником. Склад варті був український, тому стійкові передавали стійку по-українськи. Червоноармійці забули, що вони совєтські воляки, а не українські. Деяк перед сьомою годиною червоноармійці у варті підняли білку. Несподівано один вивалився на дівір і прямо комполку Смірнову під ноги.

— Каково чорта дурака вальде! — крикнув комполку. Червоноармійські хлопці й віддав йому рапорт по-українськи, а москалям

СЩЕ НА ТЕРЕНІ З'ЄДИНЕНИХ ДЕРЖАВ АМЕРИКИ БАГАТО КОЛИШНИХ ВОЯКІВ-УКРАЇНЦІВ, БА НАВІТЬ ЧЛЕНІВ КОЛИШНИХ УКРАЇНСЬКИХ АРМІЙ, ЯКІ НЕ НАЛЕЖАЄ ДО НАШОЇ ЦЕНТРАЛЬНОЇ ОРГАНІЗАЦІЇ — ОБ'ЄДНАННЯ БУВШИХ ВОЯКІВ УКРАЇНЦІВ В АМЕРИЦІ. ЧОМУ?! ЧИМ ВОНИ ПОЯСНЮЮТЬ СВОЄ БОКУВАННЯ? ЧИ МИ НІКОЛИ НЕ ВИЗБЕДЕМОСЯ НАШОЇ ТЯГИ ДО „НЕВІРАЛЬНОСТІ“ І НЕ ПЕРЕСТАНЕМО ДІЛОМ ПРОПОВІДАТИ ГАСЛА „МОЯ ХАТА СКАРО“? НАВІТЬ, БУВАЄ, НА ТРАДИЦІЙНІ ШОРИНІ СВЯТА ПРИХОДЯТЬ НА АКАДЕМІ КОЛИШНІ УКРАЇНСЬКІ ВОЯКИ І СТАЮТЬ У СПІЛЬНОМУ ГУРТІ КОМБАТАНТІВ — ОТО Ж ЗАСВІДЧУЮТЬ СВІЙ САНТИМЕНТ ДО СВОГО ВОЯЦЬКОГО МИНУЛОГО ТА ІСТОРИЧНИХ ПОДІЙ. УЧАСНИКАМИ ЯКИХ ВОНИ БУЛИ — А НЕ ЗАПИСУЮТЬСЯ ДО РІДНОЇ КОМБАТАНТСЬКОЇ ОРГАНІЗАЦІЇ. ЦЕ ДОКАЗ НЕВІЗВІДНОСТІ СУПРОТИ СВОЇХ ТОВАРИШІВ ЗБРОІ І ЛЕГКОВАЖЕННЯ ГРОМАДСЬКОСТІ ТА НЕГАРНИЙ ПРИКЛАД ДЛЯ МОЛОДІ. ЯКІН ПРОПОВІДУЄМО ВАГУ ОРГАНІЗАЦІЇ. ТОМУ: ПОБРАТИМИ! ВСТУПАЙТЕ В ЧЛЕНІ ОБВУА! КРИТИКУЙТЕ КЕРІВНИ ОРГАНИ ВІДПІЛІ І ЦЕНТРАЛІ, ВИПЛИВАЙТЕ НА ЗМІНУ ТОГО, ЩО ВАМ ВИДАЄСЯ НЕДОБРЕ, АЛЕ НЕ ХОДИТЬ НАОДИНЦІ, ПРИСТАВЛЯЙТЕ ДО НАШОГО СПІЛЬНОГО ГУРТУ! ХАЙ НІЮДНОГО КОЛИШНЬОГО ВОЯКА-УКРАЇНЦЯ В АМЕРИЦІ НЕ БРАКУЄ В ОБВУА!

кого, д-ра Володимира Левицького, Івана Скіри (теперішнього голови Б-ва) і П. Чутана, представники Братства запропонували приступлення Братства кол. Воляків І УД УНА до ОБВУА в характері правного члена. Хоч така розв'язка організаційного зв'язання Братства з ОБВУА не була ідеальною, то ради прискорення потрібної співпраці, Головна Управа ОБВУА і так поєднання в одній центральній комбатантській організації прийняла. Окремена Комісія в особах полк. А. Валіського, полк. Реутова і Івана Кедрина пішла в Нью-Йорк на зустріч з головним сестетієм полк. Р. Долинського. 7 березня 1953 року на Делегатському З'їзді ОБВУА змінило референдарий ред. І. Кедрином статут. Сам поспіх полагодили зміни статуту, що вимагало Братство кол. В. І УД УНА, аказує, як поважно трактувало в ОБВУА справу консолідації комбатантських організацій. Зате виконання того зговерення з боку Братства кол. Воляків І УД УНА несположено по нинішній день. У тих переговорах не було інж. Ліщинського, він не знав фактів, але вважав за можливе писати про це авторитетним тоном.

П. Ліщинський приписує собі ініціативу організування допомоги українським воєнним інвалідам, а, зокрема, створення Суспільної Служби Комбатантів. Насправді, то допомогти акцію українським інвалідам започатковано в ЗДА ще в 1925 році заради організування першої української комбатантської організації „Української Стрілецької Громади“, а початком створення нинішньої Суспільної Опіки Комбатантів треба уважати рішення Головної Управи ОБВУА з 22 березня 1953 року, яким тоді створено „Комісію Суспільної Служби при референтурі суспільної опіки ОБВУА“ та в

інській. Цього було досить. Коли в штаб прийшов комісар Нагуляк, то Смірнов сказав: — Чорт знає що! Петлюровщина в полку розв'язалася. Після зміни варті викликав мене до себе Нагуляк і почав: — Ви як попали в ряди армії? Не місце тут петлюровцям. Під суд віддам. Двері з кабінету комісара були відчинені і тому мій колега з 12 дивізії чув усе розмову. Коли я вийшов з кабінету комісара, то для мене вже були приготівлені „демобілізаційні“ документи. Не гаючи часу, як покинув казарми полку. Коли в поїзді я став розглядати свої папери і очам не вірив — „добровольцю служив в рядах червоної армії чотири роки“. Ця „добровільна“ добровільна служба в червоній армії не раз мені ставала в пригоді. Після моєї втечі, з наказу Нагуляка заарештовано решту інструкторів, але слідство встановило, що вони такі дійсно „пролетарського походження“ і як дисципліновані червоноармійці виконували накази старшого начальства. Іх пролетарське чуття й соціальне походження було неаппетитним. Значно пізніше, в інших обставинах, я з ними зустрічався і прийшов до переконання, що вони, як були, так і залишилися, українськими патріотами.

Всі йшло добре, аж поки не трапився прикрий випадок. В червні мене призначили вартим начальником. Склад варті був український, тому стійкові передавали стійку по-українськи. Червоноармійці забули, що вони совєтські воляки, а не українські. Деяк перед сьомою годиною червоноармійці у варті підняли білку. Несподівано один вивалився на дівір і прямо комполку Смірнову під ноги.

— Каково чорта дурака вальде! — крикнув комполку. Червоноармійські хлопці й віддав йому рапорт по-українськи, а москалям

Ф. Ремезівський

У ЗЕЛЕНІ СВЯТА

Як скорбний ангел над хрестом,
Так склонилося в ті дні нам мріі
І тихий сум своїм крилом
Тугою в серці нам поїве,
Що, де погалине тільки ти,
Так тут і там — хрести й хрести...

І в свято зелені й квіток,
Жалем омаса громада
До тих хрестів спрямує крок
І там молитви синій ладан
До Бога занесе під зеніт
За тих, що кість їх тут і піт...

І, мов крилатий Херувим,
З-над хмар в той мить і сонце гляне
І блиском своїм ослінить
Сновис зі сумні кургани,
Де ти, чий пилх скрізь позначив
Хрести закінчані й могили...

НІМЕЦЬКІ „СОЮЗНИКИ“, БОЛЬШЕВИКИ І БІЛОГВАРДІЙЦІ

(Закінчення зі стор. 1-ої)

непотят рушав далі. Довідувався про непорозуміння між нашими військами та німцями, які все хотіли трактувати Україну, як окупований край, зараз же рекурвали все майно в погатах на стаціях і відселили до Німеччини, а нашою війську хотіли приказувати.

На ст. Олександрівське ми спіткали перші відділи австрійського війська — це були Українські Січові Стрільці (УСС), у складі групи, яка була під командою архиказя Вільгельма Габсбурга з українського полковника Василя Вишиваного. Але ми не мали часу довго розпавляти. Коли над вечір бронепотят наближався до Мелітополя, то через далекий від побачив на торах барикаду і людей. Я наказав відчинити вогонь, припускаючи, що маємо до діла з большевиками, але на барикаді виявився троцькістський російський прапор. Ми підїхали ближче і довідалися, що це була російська група полковника Дроздовського (білі москалі), що пробивалися на Дон, де вже існувала Козацька Держжава Донського Війська, теж зрештою підкривана большевиками, воувереч оповорі козаків під проводом ген. Каледіна. На допомогу мав їти ген. Корнілов з так зв. Добровольчої Армією, що був на Кубані але донці теж рахували на допомогу німців.

Полковник Дроздовський не впустив нас на ст. Мелітополь, про що я післяв донесення до отамана Болбочана. Наша і московська делегація домовилися, що дроздовці йдуть з Мелітополя на другий день вранці. Коли ми вийшли до Мелітополя, то знайшли двірці, торі і всі прилеглі алуції встелені горами трутів: це були не тільки большевицькі воляки, але й усі запідозрені в співранні большевиками, зокрема, жиди.

На двірці в Мелітополі мене закінчали отаман Болбочан і оповів, як представляється ситуація, та казав, що маю робити, а саме: німці, помімо протестів Центральної Ради та його протестів на місії, намагаються якнайскоріше дістатися до Севастополя, щоб опанувати доки, складали флоту, а ми мусимо до того не допустити, навіть, якби довелось вжити сили. Тому я мусу прийняти до бронепотягу 1 сотню піхоти з кулеметами у двох вагонах й чейгаю, не дозволяючи, щоб німці могли мене випередити своїм бронепотягом, проскочити Кримський просьмик (Перекоп), що є оборонний на північ від Джанкою, та перти на Симферополь і далі на Севастополь, де українські моряки які прислали уже в'язкових, дадуть мені постріл і при нашій появленні мов піднесуть над фортецією та на кораблях націоналі прапори. Для того, щоб воли знали, що то йде українське військо, я мусу мати два національні прапори на бронепотязі: тут же отаман Болбочан мені вручив.

Я вирішив на нараді зі з того бронепотягу пройти через Перекоп до Джанкою повною парою, з метою заспокоїти ворога, а щоб не ризикувати знищення бронепотяга і залогі, я вислав наперері моторову дрезину, яку мідозбули в Мелітополі, з кількома воляками та кулеметом на віддалі 600 до 1000 метрів від бронепотягу. Дрезина, з за нею бронепотяз, сіючи на вколю вогнем, проскочили через Сивашську протоку до Джанкою перед світанком — мабуть через те ми не мали втрат, хоч на Перекопі та під

По дорозі до м. Слав'янська ми довідалися, що в Києві стався переворот, що за допомогою німців на З'їзді хліборобів обрано гетьманом Вєсї України генерала П. Скоропадського. В Запорізькому корпусі, що хотів наслідувати традиції старих Запоріжців і був через те, так би мовити, демократично настроєний, погляди на зміну Уряду поділилися. Частина корпусу була настала проти „етманату“ й її очолював толк. Петрів, інша частина зїрала, що гетьман, як воляк, утримає лад в Україні, що в гім часі було кінцеве потрібне з огляду на большевицьку загрозу, як і з огляду на свавільно-індивідуальний характер українців, і теж скорше знайде спільну мову з німцями, які цілком виразно почали поводитися в Україні не, як союзники, а як окупанти...

Полк. К. Дашко

УКРАЇНІЗАЦІЯ 135 ТЕЛЕГУЛО-БЕРЕЗАНСЬКОГО ЧЕРВОНОПРАПОРНОГО ПОЛКУ

(Спогад)

Початок 1924 року показував на добре. Київські високі школи були вщерть повні „пролетарського“ студентства з села. Скрізь чути було українську мову. Багато студентів співпрацювало в українській організації совєтського апарату. Боротьбу між КПБУ й КПУ використала національно-невідома українська інтелігенція для прищеплення національно-державницької ідеології серед широких мас населення.

Особливо радісна вістка іронеслася 21 січня 1924 року. В цей день вмер кат України, вояд московського народу В. Ленін.

Здеklarований російський дворянин Ульянов, що приїхав собі прізвище Ленін, був найзаклепаним ворогом українського народу. Він перший організував похід проти молоді української держави. За його наказом налібжевілий підполковник царської армії Муравйов з дикуною ордою п'яної матросії, захопивши в 1918 році Київ вимордував тисячі невинних людей.

З наказу Леніна вислали на Україну для руйнівної роботи десятки тисяч комуні-

стичної босячї з Москви та Петрограду. Це він вислав літом 1920 року на Україну обер-ката Держинського на чолі з шоститисячним чекістським загonom. Ніхто інший, як Ленін, послав в Україну в листопаді 1920 р. Молотова для організації голоду.

Тяжко тепер підрахувати всі злочини Леніна, заподіяні нашому народові. Наведу лише один показник: вже на 1922 рік на Україні було мільйон триста тисяч безпритульних дітей.

Тому не дивно, що кожного свідомого українця охопила радість, коли кат сконав.

Зі смертю Леніна загострилася внутріпартійна боротьба не лише в Москві, а й на Україні. В Москві боролися за спадщину Троцького з Сталіном, а на Україні КПБУ з УКП.

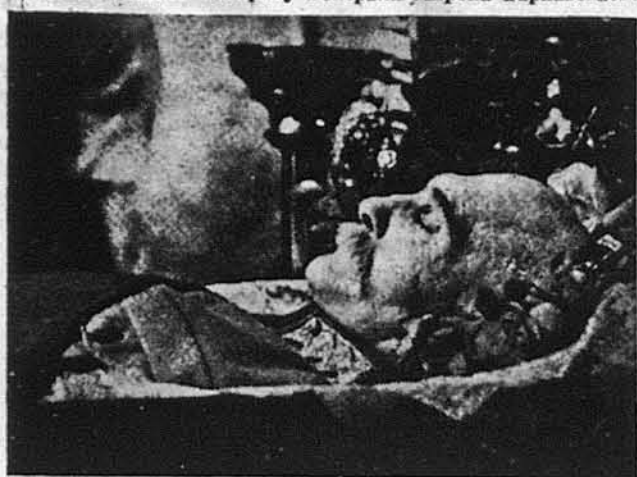
Скориставшись з цієї боротьби українська інтелігенція в руках якої були школи, позашкільне виховання, нивозна кооперація, автокельфа Церква та досвідні сільсько-господарські станції, стала ідейним провідником державницької ідеології не лише на селі, а й у місті.

Не сиди без діла й булиш

Андрій Кіричак

ОСТАННЯ ДЕФІЛЯДА

У 20-ті роки похорону Генерала Мирона Тарнавського

Генерал Мирон Тарнавський у домовині.

Останнього червня 1938 року облетіла лисавкою Край сумна вістка, що помер генерал Мирон Тарнавський, який ще так недавно, бо кілька тижнів тому йшов був в лавах „старої війни“ в зеленосвятковому поході на Янівський цвинтар у Львові, щоб віддати покійні Полягали, колишнім воїнам Армії якої він був командантом.

І так, як колись без поклику, по повороті з італійського фронту, ставали в ряди Української Галицької Армії у 1918 року, так і 2 липня 1938 з'явилися без наказу з найближчих закуток Західної України, щоб віддати останню прислугу Тому, під якого командою переживали дні слави, дні підйому, дні перемоги, а хоча б і спільно дні невдачі чи хвилюючого одчаю. Скажуши інакше, того дня змобілізували а с'б' самостійно неумудреною УГА. Тому сотник Андрій Палай при прощальному рапорті при домовині, оправдуючи той звіт, зарпорував приблизно так: „Пане Генерале! Голошу служу, що до звіту згодилося кільканадцять тисяч Твоїх старшин, підстаршин та мужиків. Вибач, що не в односторонь, та Ти не дав такого наказу. Вибач, що не справляю Тобі похорону з гарматними стрілами та жалібним верблем. Нийі гриміти жалібний верблем — наших сердець, і заплакали по Тобі трембітишні верблеші“.

А відбувалися похорони зі Святоюрської Гори, в мурах якої склалося в уніформі знеможені босими трудами тіло Генерала, перед далекою дорогою. Це господар історичної Святоюрської Гори, Митрополит Андрій Шептицький запросив Тіло в гості, як вияв признання заслуг Покійника, на який то жест могла здобити лише людина, як такою великою формою, як забутий Князь Церкви та Духовий Володар не тільки Галицької Волості, а і всього Народу.

І на подв'ї цієї історичної, церковно-національної твердині, робили останню забірку недобитки трьох Галицьких Корпусів перед прощальною дефілядою: І-й під проводом пор. Р. Кошика, ІІ-й — пор. І. Поритка і ІІІ-й сот. Г. Турка. А допотопні на вітри перев'язані чорними стрічками синьо-жовті прапори, нагадували ті востані стяти, що їх вітало населення при чортківській офеції. Може при Панахиді заупокійне „Вічна пам'ять“ на ноту „Ой та зажурились“ затілило на мить багаті спогади.

А по відправленні моделі на панахиді під проводом Митрополита, почалася на площі перед храмом св. Юрія, перед усталою там домовиною, остання дефілада Української Галицької Армії.

Перша дефіляда „Молода Громада“, якої члени — це колишні комбатанти та воєнний актив м. Львова, замаскований в цьому товаристві. За ними представники колишнього українського уряду, а за урядом ЗОУНР дефілюють Інваліди, що їхні протези — це ті почесні відзнаки, на які не потрібно документів ні дозволів. На святоюрській площі та сусідніх вулицях і в т. зв. Св'ятковому городі, по саму голову, неспроглядні маси народу, яким лише мегафони передають перебіг похорону, співів та церемоніаль.

А коли по закінченні дефіляди перед домовиною пок. пралат о. Леоній Куницький відчитав перше св. Євангеліє, тоді усталися похід вже на цвинтар. Відкрив його отаман д-р Ст. Шухевич із своїм ад'ютантом, Петром Постолю-

3 української преси

Іван Кедрин

ВІЙСЬКО, КОМБАТАНТИ І ІДЕОЛОГІЯ

У журналі „Обид“, в Ші-каго, за березня 1958, появилася велика стаття під наведеним заголовком, з якої передаємо витяги. — Редакція.

...Воїк в уніформі стоїть поза і понад партіями, поза і понад актуальною внутрішньо-політичною і міжпартійною діяльністю. З відходом із війська він стає членом комбатантської організації. Вона об'єднує колишніх воїків різних партійних світоглядів, але єдиний шов до такої широкої платформи, яка власне й уможливила одну ідеологію кожної окремої комбатантської організації. Ця ідеологія не покривається тільки з державницьким патріотизмом, бо всі комбатантські організації, як, наприклад, Американський Леґіон, приймають на своїх конвенціях резолюції в дуже конкретних, практичних і актуальних справах, при чому, очевидно, зобов'язує принцип більшості, бо різні проблеми викликають різні дебати і проходять інколи навіть невеликою більшістю. Ясно, що тісно найширшою ідеологією, що об'єднує комбатантів американських, англійських, французьких чи грецьких або турецьких, є завжди національно-державна концепція, тісно пов'язана з даним державним устроєм і суспільним ладом, з даною державно-суспільною традицією і даним політичним кліматом країни...

...У пристосуванні до української дійсності справа складніша. Бо української держави тепер в дійсності нема, а існуючі на еміграції комбатантські організації складаються з колишніх воїків різних формаций. Одні з тих формаций були частинами рідної регулярної армії з часів існування української державності, інші були членами односторонньо-українських формаций, але в чужих уніформах, з чужим вищим старшинським корпусом і без рідних прапорів, інші знову стояли від часу свого формування під впливом партійно-політичної організації, що й надалі зберегла серед них свій ідеологічний вплив, а ще інші були просто українцями в не-українських арміях, що з них одні були займаними (австрійська, польська, софастська), інші — арміями, думкою куди ближчими, бо з країн нового поселення (американська, канадська, австралійська). Всіх їх єднає одне: український патріотизм. Але любов батьківщини та бажання для неї держави — це не ідеологія. Ідеологія починається з моменту кристалізації політичного світогляду, як маса вигадати рідна держава, як вона має бути влаштована, яке має бути в ній життя. Ідеологія ж комбатантів, як ми вже вище згадали, тісно пов'язана з воїнським минулим: навіть воїків різних політичних світоглядів спільне перебування в тому самому воїнському з'єднанні, з виразом власним, сказати, політичним кліматом, споєне не тільки спільними переживаннями, спільним самотністю до тих самих воїнських пригод, до тієї самої воїнської формации, але й тією ідеологією, яку вони приймають, як річ самозрозумілу, або якій піддаються підсвідомо.

Нема ніякого сумніву, що ця проблема пов'язана з не-всесильним фактом, що українські комбатанти в Америці отже люди зрілі й найбільш свідомі, все ще воліють перебувати в кількох комбатантських організаціях, ніж з'єднатися в одній...

...Збоку колишніх воїків-українців, що вже як комбатанти прибули з хвилюючою іміграцією, чути час до часу дивний закид: консолідації українських комбатантів в Америці перешкоджає, мовляв, надто тісне пов'язання Об'єднання б. воїків українців з ідеологією Державного Центру на чужині. Якби — чужою — більшість членів ОБВУА не стояла на такому „вузькому“ становищі, а займала „ширше“, то й консолідація пішла б легше, бо інші комбатантські організації не стоять на позиції УНР'а...

...Українська Національна Рада — це одна із складових частин Державного Центру і вона може бути, або ні; можна її теж цілком переформувати в щодо принципів творення, і щодо кількості членів. Що більше: навіть Державний Центр УНР на чужині, оформлений законом Ради Республіки на початку 20-их років у Тарнові і зреформований в 1948-му році у Мюнхені, може перестати існувати. Але чи з тим моментом перестала б існувати Українська Народна Республіка в ідеології тих комбатантів, що за неї боролись? Маса враження, що коли інші поборники з-поза Дієвої Армії УНР і УГА, приналежної до з'єднаних армій, докоряють за „ур-іскуску ідеологію“ членам ОБВУА, то вони не зовсім усвідомлюють, що ця ідеологія зв'язана з цілим воїнським минулим членів ОБВУА. А коли „ур-іскуску ідеологію“ утворюють тепер у деяких партійно-політичних середовищах з „партиійною ідеологією“, то це лише жалюгідний наслідок тієї партійної „грізної“, що коміт Головою поперевертали по-няття і штовхнули українську громаду на еміграцію в той стан атомізації і прострації, як він є нині.

Сьогоднішній стан української політичної думки та проблема української національно-державної ідеології так тісно пов'язані з питаннями ідеології в українських комбатантських організаціях, що годі цілком розмежувати ці дві теми. Знаємо, що існує теза: Українські воїки — і колишні воїки — мають проповідувати українську державність без уваги на її соціально-політичний устрій і без уваги на те, чи це буде республіка, чи монархія, державна класократична чи безкласова, чи її економіка буде оперта на приватному виробництві і збуті, чи земля, промисел, торгівля і фінанси будуть в тій державі державною власністю і державним апаратом керовані. Отже, мовляв, ідеальна надпартійна і наддержавна ідеологія полягала в присвистуванні комбатантам і вона єдино може об'єднати. Відповідь: така ідеологія не існує. Це не ідеологія, а просто патріотизм, який хоче своєї держави. „Якнебудь, але була“ — це „кресі“ „сірого громадянина і воно робить йому честь. Але воно не робить чести українському комбатантові в другій половині 20-го сторіччя, від якого вимагається вже не лише патріотизм, як чуттєвого вияву, а державно-політичного світогляду. І не є правда, що колишні воїки мають обмежуватися до того найширшого патріотизму та обмирати дивним світоглядом, як щось, що перешкоджає єдиності організації і єдності духу. Де у широкому світі була така комбатантська організація, що не мала своєї виразної державно-політичної ідеології?!

Було вже доволі темно, бо в місті позалоповали вже світила, а над свіжким гробом ще стояли Його воїки, 3-оміж хрестів у лівому ніч неслися лебедина воїнська історична пісня: „Ой поховали пана отамана в сиріну землю, лобок“! А з-під цвинтарної брами відходили члени Української Галицької Армії, яка відбула в дні 2 липня свою останню дефіляду.

Прогулянка до Військової Академії у Вест Пойнті, Н. Й.

З нагоди святкування пам'яті полк. С. Коновальця.

Полк. Сяген Коновалець

Відділ ОБВУА в Ньюарку відзначив 20-річчя трагічної смерті полк. Сягена Коновальця триденними імпрезами в дні 23, 24 і 25 травня т. р. В минулу п'ятницю 23-го т. м. ввечері відбулися широкі сходина в домі В'їдлу. Йшлося коло 50 осіб, колишніх воїків із членами родин. Вступному слові голова Відділу, д-р Іван Голінатий, кот. тарнаша київський СС-ів, тодав коротку силуету свого колишнього командира, полковника Сягена Коновальця. Звернувшись м. і увагу, що в ім'я оборонної ідеї, що її по-дольово здійснював полк. С. Коновалець, колишні київські Чови Стрілці не творять ніякої окремої комбатантської організації ані навіть клітини з ОБВУА, а тільки належать їй, як фізичні члени. При цій нагоді він поінформував, що в Ньюарку ведуться тепер консолідаційні розмови між трьома комбатантськими групами, з поважаннями виглядаючи на успіх. — З черги д-р О. Утриско виголосив доповідь на тему „Сяген Коновалець, як соборник“. Після відповідей „Ой у лузі червона калина...“ відбулася в домі Відділу товариська гутірка. — В суботу 24-го т. м. відбулася окремим автобусом, з участю членів ОБВУА, Об'єднання кол. воїків УГА і Брацтва кол. воїків ІД УНА, прогулянка до найстаршої (від 1802 р.) і найбільшої американської Військової Академії у Вест Пойнті в стейті Нью Йорк. Командант Вест Пойнті призначив кадета Військової Академії, Миколу Кравцева, на провідника прогулянки

яльність супроти кожнокласного політичного проводу не вміли заступити волю його світогляду. Цього вчать прикладі всіх сучасних армій, на це масно повчальні прецеденти й із українського минулого. У 1914 році силою УС-Сів був саме такий найширший патріотизм. Брак державно-політичного світогляду тієї елітарної формации в Українській Галицькій Армії став, згодом причиною тієї глибокої психічної кризи, що настала була при зустрічі з подіями й відносинами, до яких усеуся ідеологічно не були підготовані, при всій своїй ідеальній національній свідомості, при всій своїй дисципліні й всемоу патріотизмі. Відслід закладом думок, що прийшов із зустріччю з наддніпрянським тереном революції. І Зятківська умова з Денікіним і створення ЧУ-ГА (Червоної УГА) не були б прийшли виключно тільки під тиском скрутних обставин, коли б не було підложки для ідеологічного розбурхання, того підложки, що й об'єднував отакі над-ідеологічний самотнісний патріотизм...

Комбатантські організації в усьому світі с' саме об'єднанням гуртів, покликаних для планення історично-воїнської традиції. Яку традицію може плекати українська комбатантська організація, що поклала б хрестик на українське минуле з рр. 1917-21! До яких світлих моментів вона могла б нав'язати? До часів княжих-козацьких-історичної Гетьманщини чи „І-ої Української Армії“ маршала Ковса? І чи роки визвольного зриву та період Української Народної Республіки відкрили нас стидом? В 40-ві роки тих полій ми можемо на правду чистим серцем і чистими устами не гудити, а прославляти той український зрив з років 1917-21, що ввійшов в історію України з усіма тодішніми своїми помилками, усіми промахами, усіми недоліками. І з Українською Народною Республікою, такою, як вона була, далеко недосконалою, але такою, що була величчю спробою із руїн Гетьманщини з 18-го сторіччя, з мовчазної пустині, де „від модавіна аж до фінна все мовчало“ — створити на правду новітню українську державу, що мала свою Армію і залишила її в етеранів. Вони — вимірюють у повній свідомості, що молодші українські комбатанти з інших армій мусять продовжувати культ української державної традиції. Всі супречки, як це робити, смішно малі й мізерні, в порівнянні до цілей, що стоять перед комбатантами, і до завдань, що їх вони мають виконати.

В ЦІ ЗЕЛЕНОСВЯТОЧНІ ДНІ

Ці дві події пов'язались з моєю пам'яттю в одну картину, від якої віс віковим же, історичним трагізмом, хоч дільте їх і час, і протир, воли — засаю одного і того самого фатально замкненого кола.

Перша подія сталася не-давно і недалеко — востані минулого року, в Нью Йорку. На еміграції в Німеччині помер від розриву серця видатний лідер, теоретик і практик одного з наших націоналістичних у з р у і у а н б Його приятелі, друзі й політичні однодумці зібралися в Святоюрській садибі на заупокійне Богослуження з панахидою за душу Покійника.

Був зморний, дощовий ранок. В каплиці зібралася тазу жінможа людів, по-тім надали сходиться інші і так уже сходиться аж до кінця відправ, хоч і була це субота — день вільний від праці, та й про Богослуження заздалегідь повідомлено в пресі. І що вам найбільше кидалося в візі, це те, що за дріну покійного поборника — революціонера не прийшов поміститись ніхто з аидатів, ці рядових членів двох інших націоналістичних таборів... А жили і живуть же в нашому місті люди, що стояли коло з Покійником на тій самій барикаді, Ли баланду з тієї самої арештантської миски, разом творили Легенду Революції, разом боролися за неї, разом платили за неї кров'ю і здоров'ям по окупантських катівнях і капетах.

В той похмурий, осінній день, коли в каплиці святого Юра в Нью Йорку несло жалібно „Вічна Пам'ять“ з церковного підвалу на брудну 7-му вулицю, — не було нікого з них, щоб кинути символічну жінку землі на могилу поборника...

Але була та, скленим в лаві сину голову і тисо, весь молячись, поважний, старий пан — Президент ексизного уряду на еміграції, найвищий керівник цієї установи, яку Покійник так гасто і так остро зрозумів у своїх публіцистичних виступах, ще такі не-давно, перед смертю...

Старий пан сидів самотньо — відокремлено і помітно було, що одиноким і партійні таваріші Нобіжика тримаються остеронь від його місця. І війшов потім з церкви якое так тихо й неспостережено, що й ніхто, здається, не заперігив, коли це сталося.

Ікер

3 ГАЛЕРІЇ ЖИВУЧИХ УКРАЇНСЬКИХ ГЕНЕРАЛІВ

Ген.-хор. Р. Дашкевич

Ген.-хор. О. Загородський

Ген.-хор. О. Загородський

Ген.-хор. М. Садовський

Ген. - шт. ген. - хор. М. Канустиєвський

1-ше засідання Головної Управи

Організаційні справи

В суботу 17 травня ц. р. у Філадельфії відбулося перше засідання обраної на 5-му Делегатському З'їзді Головної Управи ОБВУА. Проводив голова д-р Вол. Галан. Організаційний звіт та звіт з діяльності від часу 5-го Делегатського З'їзду склав заступник голови інж. І. Поритко. Засуновано три нові Відділи: в Нью-Гейвен, Конн., Аллентаві, Па., і в Лінколіні, Неб., разом із 63-ма членами. ОБВУА тепер нараховує 18 Відділів. На 25 чл. м. скликає нараду колишніх воїнів у Клівленді, щоб відновити й оживити тамешній Відділ. Поведено заходи в справі наладнання співпраці з Відділами в Мінеаполісі, Мінн., Бостоні, Масс., і в Лос-Анджелесі, Кал. В міжчасі відбулися Загальні Збори у Відділах в Нью-Йорку, Пітсбурзі, Ньюарку, Рачестері, Ютіці й Честері.

В одній українській газеті з'явився невірний звіт з 5-го З'їзду ОБВУА. За протоколами З'їзду Президія ствердила повну невирішеність інформації, наче б були там будь-які виступи проти будь-якої з українських Церков.

Д-р В. Галан звітував про передачу особисто у Вашингтоні у французькій амбасаді протестатійного листа у зв'язку з відомою телевізійною передачею в Парижі (текст подається на іншому місці). Копію того протесту переслали державному департаменту й французькому консулу в Філадельфії.

Прийняття до ОБВУА

Об'єднання кол. воїнів УПА

Прийняття формально в члені ОБВУА, як свого правного члена, Об'єднання кол. воїнів УПА. Відчитано й затверджено списання у цій справі Протокол з 23 березня 1958 р. в Пітсбурзі. Той протокол підписали д-р В. Галан, як голова, і В. Тимощук, як заступник голови Головної Управи ОБВУА та пп. В. Сорочак, голова названого Об'єднання кол. воїнів УПА, і Я. Струтинський та С. Левицький. У своєму листі до Головної Управи ОБВУА в цій справі організація кол. воїнів УПА покликується на рішення в цій справі свого 3-го З'їзду з 14-15 грудня 1957 р. в Дітроїті.

Об'єднання кол. воїнів УПА приступило до ОБВУА на основі статуту ОБВУА, що передбачає фізичних і правних членів. На цій підставі Об'єднання кол. воїнів УПА залишається автономною організацією з власною Управою й власним статутом та його вужими цілями, так само, як це діється з Братством кол. українських Січових Стрільців. Очевидно, що бажано, щоб усі члени даної організації стали також фізичними членами ОБВУА й включилися в праці його місцевих Відділів, чи пак коор-

динували свою діяльність, напр., в ділянці доповіді на військовій й військово-історичній темі.

Суспільна Служба

Із суспільно-допомогових справ ОБВУА підкреслено потребу, щоб кожний член нашої організації був забезпечений в Соцел Секторі та в організації Блю Кросс і Блю Шилд. У цій справі Управі місцевих Відділів повинні допомогти потребуючим членам. Тому, що названі американські установи забезпечення на випадок нещастя чи потреби операції, роблять інколи труднощі формальної природи особам чи то старшим віком, чи таким, що не можуть вийти до гуртового забезпечення, рішення в таких випадках звертатися за порадами до Лікарського Товариства та просити його допомоги. Рішено теж порозумітися з Українським Народним Союзом щодо можливості приміщення старців-комбатантів у проєктованому закладі для старців УНСОУ.

На тому 1-му засіданні Гол. Управи були прийняті всі її члени. За винятком одного, що виправдав свою неприязність.

Як гість-наблюдатель у засіданні взяв участь полк. Микола Омельюк, кол. голова Об'єднання Українських Комбатантів в Німеччині, який тільки за кілька днів раніше прийняв з рідною до Філадельфії з Аргентини.

Керівні органи ОБВУА

вирбані на 5-му З'їзді Делегатів

Головна Управа:

Д-р Володимир Галан — президент, д-р Іван Козак, Іван Поритко і Володимир Тимощук — заступники президента, Стефан Чорніта — гол. секретар, Макар Каплицкий — організаційний референт, Іван Кедрич-Рудницький — культ.-освітній референт, Іван Поритко — референт суспільної опіки, Микола Працівний — господарський референт, Євген Маршалок, д-р Осип Утриско і Михайло Савчин — члени Управи.

Головна Контрольна Комісія: Дмитро Галичін — голова, Святослав Шрамченко, Микола Алексевич, Йосиф Саракман, Андрій Дітківський — члени.

Головний Суд Честі:

Полк. Петро Даченко — голова, Д-р Микола Рибак, Осип Тритух, Амброзій Маруенко, Семен Онисенко — члени.

3 ВІДЧИТОВОЇ ЗАЛП

Полк. К. Дачко: „Організація Української Національної Армії під час другої світової війни“

В суботу, дня 3-го травня 1958 р. відбулася в рамках місячних сходів ньюйоркського Відділу ОБВУА, у приміщенні Українського Літературно-Мистецького Клубу в Нью-Йорку доповідь директора Українського Військово-Історичного Інституту в ЗДА, полк. Кирила Дачка, на вище подану тему.

Сама особа доповідача та вибрана ним тема були чималою атракцією, яка поруч значного числа членів ОБВУА притягнула також гостей з інших комбатантських організацій та з-поміж українського громадянства взагалі. Доповідчач з'ясував на протязі поверх двогодинної доповіді, з притаманною йому красномовністю та прецизійною докладністю мало, а то й цілком невідомі йому заходи й позаштатні ходи в справі створення окремої української формации наприкінці другої світової війни хуртовини. Вихідною точкою доповіді було ствердження, що ініціатори тієї справи на території Німеччини були вповні свідомі тодішнього катастрофічного військового й політичного положення гітлерівського Райху. Тим не менше, воєни все таки вважали за доцільне й корисне для української визвольної спра-

ви перевести свій задум в діло, керуючись при цьому такими міркуваннями: Опираючись на наглядно розпачливому положенні, нацистська влада ринула мобілізувати й включити у свої здеморалізовані фронтові з'єднання усіх чужинців, які знаходилися тоді у великих масах на території Німеччини, вивезені туди силоміць чи то на працю, чи то для служби в різних допоміжних і парамілітарних частинах. Між ними дуже поважний контингент творили саме українці, яким трісило поголовне винищення у безвіддільній війні за чужі інтереси. Бажаючи їх рятувати за всяку ціну, ті ініціатори, до яких належав шан. доповідач, рішили створити свою різну військову формацию, в якій були б згуртовані всі розсіяні по Райху потенційні сили української нації. Отой рятуюній від неминучої загибелі десяти тисяч українських людей, здебільшого молоді, був безпосереднім поштовхом для муків, які взялися за організування згаданої формации. Та поруч цієї безпосередньої, так би сказати, фізичної мети присвічувала їм ще дальша ціль ідеалістичного порядку, а саме змонтувати мілітарну організацію, яка на випадок якихось неперед-

Річні Збори Відділів ОБВУА

Нью-Йорк, Н. Й.

Загальні збори ньюйоркського Відділу ОБВУА відбулися в дні 22-го лютого в залі „Самомомочі“. Із 104 членів Відділу прибуло на збори 38. Після відкриття зборів догогочасним головою д-р Іваном Козаком та шанування пам'яті померлого у звітному році члена, с. л. генштабу полк. Володимира Савченка, провід зборів перебрала обрана президія в такому складі: п. Дмитро Галичін — голова, ред. Іван Кедрич — заступник, полк. Іван Зубенко — секретар. Після відходу п. Галичнина у зв'язку з іншими обов'язками, проводив далі збори ред. І. Кедрич-Рудницький. Звітнування з діяльності започаткував голова д-р І. Козак, подаючи докладне звітномовлення про свої чинності в характері голови, а за разом референта Суспільної Опіки та виконуючого обов'язків секретаря. Засідання відбула звітуюча Управа 14. Влаштувано з ініціативи Головної Управи та при її співдіянні районну нараду ОБВУА, а далі Святковий Вечір з бенкетом для відзначення 40-літньої відновки Українських Збройних Сил. Голова Відділу репрезентував Відділ на імпрезах інших організацій у Нью-Йорку, Ньюарку та Філадельфії. Відділ взяв участь у традиційній Параді Лояльності в травні 1957 р. Збірка на дар Українському Інваліду, переведена в 1956 р. принесла 1,026.73 дол. Започатковано таку ж збірку на 1957 рік, у листопаді 1957 р. З черги звітував культурно-освітній референт ред. І. Кедрич-Рудницький. З його звітномовлення виходить, що Відділ відбув на протязі звітного року 11 місячних сходів, при чому виголошено 8 доповідей на різні теми, здебільшого військового та історичного характеру. Після короткого звітування організаційного референта, с. л. Олексія Крутого про його діяльність, подав своє звітномовлення скарбник, полк. Іван Винник. Він подав, що прибуток було в звітному році 474.66 дол., а витрат 428.96. Сальдо становить суму 45.70 доларів. Після того обрано нову Управу, перебираючи в більшість допозешніх членів, — в такому складі: голова с. л. д-р Іван Козак, заст. голови — генштабу полк. Аркадій Валійський, секретар — інж. Артем Зубенко, скарбник — полк. Іван Винник, організаційний референт — інж. Василь Овсієнко, культурно-освітній референт ред. Іван Кедрич-Рудницький, член Управи — інж. Ів. Мирошніченко, заступники: д-р Микола Галій (він же заступник секретаря) та інж. Іван Шпалівський; Контрольна Комісія: ген.-пор. Олександр Загородський, інж. Олександр Гладшівський, полк. Юрій Богун де Ларе; Товариський Суд: Дмитро Галичін, д-р Степан Рибаченко, Представники до Комітету Об'єднання Організацій м. Нью-Йорку обрано: інж. Петра Краснонос та с. л. Івана Лютого-Лютенка, з тим, що аж до виснаження деяких справ припиниться тимчасово їхню чинність у згаданому Комітеті.

Між внесками рішено на

пропозицію Контрольної Ко-

місії, щоб кожний член має

виплатити надзвичайний одно-

разовий внесок в сумі 5 дол.

бачення міжнародних комбатан-

ти чи укладення була б

спроби відрізняти певну

ролю в хосен своєї батьків-

щини, а то й стати зв'язком

рідної збройної сили. Так от

же, Українська Національна

Армія мала бути створена не

для цього, щоб воювати за

Німеччину, але — навпаки

щоб служити українській

справі. Крім цього задумана

українська частина мала пе-

решкодити ген. Власову у

вербуванні українців до його

армії. У переговорах, які ве-

ли в цій справі з німецькими

чинниками, українська

сторона постійно видвигала

як засадничі вимоги („конди-

ції сине кван“) : Визнання

України самостійною держа-

вою та негайне звільнення

всіх українських політ'язнів.

Ці основні передумови стави-

ли всіма українськими чин-

никами, які чергувалися у

веденні згаданих переговорів.

Німечціні чинники довгий час

послугувалися при цьому

кункаторською політикою,

видвигали чораз нові умо-

для підкріплення каси Від-

новобрана Управа прис-

тупила раз за раз до викон-

ування своїх чинностей. До-

слід було вона 3 наради та

лаштувала двос місячних

сходів з доповідями. Зорга-

нізувала вилатити участь Від-

ділу у цюгорічній Параді

Лояльності в дні 26-го квіт-

ня ц. р., а в дні 24-го трав-

ня проголосити до Бавид Бру-

ну, Н. Дж. для оглянення

військ-історичної виставки,

власшованої директором Вій-

ськово-Історичного Інституту

в ЗДА, полк. Кирилом Дач-

ком. При цій нагоді учасни-

ки проголосили відділи мо-

гли спочиваючих на право-

славному цвинтарі у Бавид

Бруку 6. воїнів Українського

Війська. Управа постановила

власштувати в дні 21-го чер-

вня ц. р. чергові місячні схи-

діння членів з доповіддю ма-

йора інж. Захара Івасичина,

а після сходів Товариський

Зустріч при спільній трапезі.

В ділянці Сусп. Опіки доки-

нується збірка на дар Укр-

аїнському Інваліду. П. ви-

слід буде проголошений

подібно разом з такими ж

виставами інших Відділів ОБ-

ВУА. У зв'язку з цим слід

уже тепер з окремим при-

значенням та подією відміти-

ти гідний наслідкування чин-

нистук 2 гуртка „Зміяка“

П. Пастового Куреня ім.

Лесі Українки в Брукліні,

які з власного почину, під

проводом своєї упорядниці,

ВШ. пл. сен. Ольги Качмар-

ської перевели в дні 3-го ли-

стопаду 1957 р. біля греко-

католицької церкви св. Духа в Брук-

ліні-Паніч за дозволом ВІР.

Отця парохі тієї церкви, збір-

ку на дар Українському Ін-

валіду, яка принесла суму

54.61 дол. Цю суму перека-

зано разом з іншими сумами,

зібраними на ту ж ціль, Суспіль-

ній Службі Комбатантів

при Головній Управі ОБВУА.

Бюфало, Н. Й.

Загальні збори Відділу ОБ-

ВУА відбулися в дні 25 лю-

того ц. р. в залі Української

Православної Парафії, о год.

6 по пол. Зборами проводив

голова Контрольної Комісії,

полк. Володимир Герасимен-

ко. По заїтах з праці до-

теперішнього голови полк.

Петра Самуїла та скарбни-

ка полк. Г. Парнока, на внесок

Контрольної Комісії уділено

абсолютну уступуючі Уп-

рави. Вибрано нову Управу з

полк. Володимиром Герасимен-

ком, як головою, Г. Гю-

севич, як секретарем, Г. Пар-

ноком, скарбником та М.

Чорнокоєвським, орг. рефе-

рентом у проводі. В ділянці

році Відділ не міг похвалити-

ся більшими успіхами своєї

праці з уваги на те, що у

Відділі заїшли непорозумін-

ня, тому Річні Збори доручи-

ли нововибраній Управі по-

робити заходи для полаго-

дження цих непорозумін-

Рачестер, Н. Й.

В дні 29 березня ц. р. о

год 6.30 по пол. в домі „Са-

момомочі“ відбулися річні

збори Відділу ОБВУА зі ста-

турним порядком нарад. Збо-

рами проводила одностало-

вибрана президія: полк. Дм.

Хотяк, як президент, та по-

бор. Євген Велигорський, як

секретар. Зі звітномовлен-

ня прийняти довідалися, що

в звітуючій часі Управа від-

була 10 засідань, три ширші

сходів членів, на яких ви-

голошено доповіді, відбу-

ли. Вкінці погодилися, при-

ймаючи згадані вимоги укр-

аїнської сторони, однак їх не

дотримали. Для здійснення

тієї домови створено Голо-

вний Штаб. Пропаганда,

що його очолював доповідач.

Його завданням було пере-

вести підготовчі праці та керу-

вати організуванням УНА.

Після доповіді розгорну-

ла дуже цікава та оживлена

дискусія. Переважача біль-

шість дискусіантів оцінювала

заходи для організування

УНА та її створення позити-

вно, підкреслюючи ідейні мо-

тивні, не тільки організаторів,

але головних тих старшин і

воїнів, які вступали вже до

тієї та ще інших формаций,

створених за аналогічних

умов і обставин. Доповідач

ілюстрував свою доповідь до-

кументарними матеріалами,

як оригіналами й часо-

писами із дотичними за-

кладами та прокламаціями, як

також іншими документами

і численними фотографіями.

І. К.

районову нараду, на якій було прийнято члени Головної Управи ОБВУА, побратими д-р Іван Козак з Нью-Йорку і Іван Поритко з Філадельфії. З імпрез, улаштуваних Відділом, найбільш успішна була Академія для відзначення 40 років відновлення Українських Збройних Сил, на якій головним промовцем був ген. пор. Павло Шандрук. Академія відбулася при співпраці Братства к. Воїнів І. УД УНА, Товариства к. Воїнів УПА та Легиону ім. Головного Отамана С. Петлюри. Теж спільно переведена забава „Червоної Калини“ була удачною з погляду матеріального й морального. Відділ ОБВУА набув шери домі „Самомомочі“, чим забезпечив собі доміну. Щорічні листопадові збори на дар Українського Воїнського Інваліда переводить Відділ успішно, чим сповняє своє головне завдання супроти своїх кол. товаришів зброї.

Відділ ОБВУА, хоч кількісно невеликий, своєю працею здобув собі признання місцевої української громади в Рачестері. До нової Управи ввійшли: Дмитро Хотяк — голова, Теодор Баб'юк — заступник голови, Євген Велигорський — секретар, Дмитро Максимів — скарбник, Петро Зубрицький — культ. освіт. референт і Дмитро Вислюцький і Василь Петришин — члени. Контрольна Комісія в складі: д-р Дмитро Капітан, Володимир Кольцо, Василь Калінінський, Суд Честі: д-р Кирило Годованець, Василь Пилипенко, Михайло Ставничук.

Ньюарк, Н. Дж.

Річні збори Відділу ОБВУА в Ньюарку відбули 5 квітня ц. р. Зборами проводив полк. М. Гарасевич, як президент, М. Лозинський і Ол. Сім'ячич, як заступники президента. Над обширним звітномовленням уступуючої Управи відбулася оживлена дискусія, в якій найбільше місця присвячено консолідації комбатантських організацій. Д-р О. Утриско, що був делегатом на У. З'їзді Делегатів, звітував про його хід, теж підкреслюючи проблему об'єднання

ШИКАГО І „НАРОДНИЙ ФОНД”

(Із збіркових вражень)

Замінені збірковому року „Народного Фонду” — 1957 дав привід бодяй коротко пригадуватися над його вислідами і можливостями у майбутньому.

В загальному, треба думати, що загальні висліди збірки, не заважаючи на безробіття і зменшення заробітків і тих, що працюють при фабричному станку, як теж у бізнеса та офісах професіоналістів, що дається все більше відчувати у нас, українська громада в Шикаго, у цьому році зуміє утримати себе на одному із перших місць під оглядом систематичної збірки річних датів на „Народний Фонд” УКА.

За час існування „Народного Фонду” УКА, в Шикаго зуміла створити поважна група наших людей-громадян, які мають певне зрозуміння значення цього фонду не тільки для нашої українсько-американської спільноти, але й для загальної української справи взагалі. А це важливіше, ніж розуміння, яке лежить в основі декларації про співучасть до справи, а в спроможності відкопати символічну „десятку” чи більше кожного року на що переважує у справу.

Завдавалося б, що ця „десятка” у цій країні доляча не нічого, але так тільки здавалося б. Го так, що це потрапляє з роботи, з всього в Шикаго й околиці сім до вісім соток в році. Етиматися у такій гарній постанові тим громадянам-платниками не так то і дуже легко. По на Український Конгресий Комітет Америки і його фінал

літти, а то й перевершити наш українсько-американський фонд, найкращий доказ — це великий розмах хочби лише господарської діяльності нашої нашої дієвості спільноти, що якщо не помиляємося, перевищує господарську ініціативу і підприємчість американських українців. Два сильні фонди американської і канадської української спільноти, що бралися б до спільного чи окремого діла хочби у ділянці такого важливого видавництва англійською літератури в українській справі, це подвійна сила того фактору, що його доля вложилась у телевізійну пору на плечі обидвох спільнот серед англійської мови.

Вертаючись до Шикаго, варто нам пригадувати до цих порівнянь платників „НФ”, бо, на нашу думку, це може послужити зразком і поштовхом для інших містечок і окремих української спільноти не тільки в ЗДА, але й в Канаді.

Ці постійні платники в Шикаго і околиці — це люди різних професій, різного віку, різних поглядів, це професіоналісти і бізнесмени, члени українського товариства цього імені, що майже поголовно виплачують річний даток, а їх голова, п. І. Дуканський з а по чаткував в цьому році навіть датки на „Міліонової Фонд” УКА своєму індивідуальному пожертвуванню суми до 225.00 (мабуть найвищою позицію на ту цінь). А треба знати, що таких і подібних датків мають такі бізнесмени в році мало не кожного дня, бо майже кожна більшість членів майже збирова листівка майже в першій мірі до крамничі чи біора нашого бізнесмена або професіоналіста.

Так, само, якщо б про новий бізнес тих, що пробують свої купівельні сил на новому терені, з-поміж яких вивисається „сотка” нашого імпортера і козачинського одного із найуспішніших збирків в організаторів „НФ” — п. М. Сенчука. Це інші лікарі і лекари — члени Лікарського Т-ва, з-поміж яких тільки прикладу агадасмо д-ра Симонюча і Стефанюча, що не тільки жертовно річно по „сотці” на „НФ”, але є також членами добродіями Навчального Т-ва ім. Шевченка Америки зі своїми пожертвами від дол. 1,000 до 2,000 на цю благодію цінь.

Не наші адвокати, як наприклад, адвокат Едмунд Б. Пелех, який не тільки доводить руку як „самій” в „Отчечанні”.

Те постійні датки наших організаторів, установ, братств і сестрич в Шикаго з нашими філіансовими інституціями „Три зуби” і Капою „Самомоцні” включено (гл. м. і. висхід: панахиди „Самомоцні” ді ішних: танки нас у ЗДА на „Міліонової Фонд”).

Та все ж таки, основу станов-

ОЛЕКСА ЗЕПНО

(Посмертна агадія)

Найекономішню подією в історії української акронської громади є і буде несподівана смерть найвідомішого УНСовоного діяча, примірного батька, українського патріота, християнина, чистого характеру людини бл. п. Олексі Зепно, батька місцевого Централі УНСовоного п-і Євгенія Жеремія. Відійшов у вічність в п’ятницю рано 16-го травня 1958 р. Його шалхатний характер, його діла, доказаний для добра української акронської громади і церкви, були так значні, що заслуговують на окреме згадування.

Народжений 9. вересня 1889 р. в селі Красна, пов. Кросно, Зах. Галичина, Вселюдню школу закінчив в Красній, Надзвичайну здібність в науці з матеріальних причин не міг використати і 17-літнім Юнаком виїхав до ЗДА. Літом 1906 р. опинився в Пітсбурзі, Па, рік пізніше в Дюноні, Па, де працював у фабриці. Негайно по приїзді до Америки включився у вищерадянської праці. Став найактивнішим читачем пресового органу Централі УНС — „Свобода” і ревним пропагатором союзових ідей. В 1910 р. був делегатом на УНСовонової Конвенції, і потім був делегатом майже на всіх Конвенціях.

З перездом в 1915 р. до Акрону, Огайо, відкрив крамничю споживчих товарів і став піонером українського громадського життя. У малій щойно організованій українській громаді взявся разом з іншими до організації української католицької парохії і будови Храму Богородиці. В провіді Церковного містечка працював жертовно і в Комітеті Будови Нової Церкви. Від грудня 1916 р. працював в Екзекутиві в Б-ві Сою. св. Лука, 295 Відділу УНСовоного Союзових ідеїми жив і перездомив їх в життя. Були отримані ініціаторів заснування 180 Відділу ім. І. Франка, для народження холодної генерації, тут народилися Сиромою і його владі, які підходили до прислуговування „Леві” для великої союзової родини. Майже весь цей час членство Відділу ім. 295 і 180, зважаючи на організаційному життєві і його родині.

Олексі Зепно — це діяч союзової праці, якого число членів УНСовоного доходить до 40 осіб. Зі своєю дружиною Анастасією, з роду Зайцівської, „На католиків не даю” або „На УНРаду не буду тратити тяжкого заробленого гроша!” (хоч і одне і друге очевидно вигадка). А цих вигадок без числа і без міри, бо що голова то розум, а відомо наш народ на фантазмі не такий то збогий.

Тим більше, що так до часу поминаєся якесь „друкова не слово”, яке менше або більше виразно каже „не дай”. А воно, відомо, майже для всіх, як „дай”. І тому шкоро прийматися. І тому замість болячої тисячі платників, є не цінах десяти тисяч, і тому замість одного болячого мільйона, є менше як сто тисяч річю!

Критика не за рік, часом навіть і потрібна. Але критикувати не вбиваємо жертовності на „Народний Фонд”, бо на це часом тільки противник, який над тим працює, а ми часто зовсім несподівано даємо воду на його млин! Не знеохочуймо другогонепродуманими словами до плачання „Датку”, не піднімаймо охоти до праці жертовних збирків, платимі самі, берім збиркові квитки „НФ” і помагаймо збільшувати цей Фонд, основу нашої громадської політичної роботи не лише тут в ЗДА, але і для скріп на владі Батьківщини. За національним дитком не стоїть сила державної влади, що викидає нас з держави, а виступає скоріше пізніше. Плачання „Датку” — це добровільний тугар, що його без нас себе свідомо своїх обов’язків супроти власної спільноти одиначи. А висота збирної суми датків — це наявний доказ свідомості і патріотизму цієї спільноти для кожного — свого і чужого!

Ставайте членами Українського Народного Союзу, а тим самим і співзасновниками 20-ти мільйонного майна організації!

до церкви, де о год. 9-й Богослуження виправляв о. монс. Гресько, в асисті католицького парохі цієї Церкви о. Греська і теперішнього парохі о. Дурбака, який виголосив глибоко змістовну проповідь промову, підкреслюючи заслуги покійного для добра церкви, акронської української громади і українського народу. Мабуть, ніколи в Акроні не було такого великого похорону. Маса народу взяла участь у сумному поході на місце вічного відпочинку. Над могилою, з рамені Централі УНС Покійного пропав головний радий Централі Шмагала з Клівленду, від акронської української громади і

рідного села Красна, його найближчий співпрацівник і односельчанин.

Відійшов бл. п. Олексі Зепно на заслужений відпочинок, але його чистий характер, ширий патріотизм і благодарні діла будуть навесі прикладом для інших.

В.Л.

Українська Америка
Містечко 1958

3 уаги на доготижневий даток „десятки” — в п’ятницю 30 травня нікої імпреси в ЛМКнобі в Нью Йорку не буде. Заря.

Увага! ПАСЕЙК й ОКОЛИЦЯ! Увага!

СПІЛКА УКРАЇНСЬКОЇ МОЛОДІ АМЕРИКИ,
Осередок в Пасейку, Н. Дж.
— владтовус —

в НЕДІЛЮ, 1-го ЧЕРВНЯ 1958 р.

„ВЕСНЯНИЙ ПІКНІК”

в залі й городі „ПРЕЗІДЕНТ ПАЛІСЕ”
Президент вулиці й Паркер Есено в Пасейку, Н. Дж.
на який маємо честь запрошити
ВСЕ УКРАЇНСЬКЕ ГРОМАДЯНСТВО.

ПОЧАТОК: год. 3-тя по полудні.
Орестра: В. ГІРЧИЦІ Багато НЕСЮДІВАНІК

ВСТУП: 1.00 дол.
УПРАВА ОСЕРЕДКУ

Виховна Рада Юного ОДУМУ

РАЗОМ З ГОЛОВНОЮ УПРАВОЮ ОБ’ЄДНАННЯ УКРАЇНСЬКОЇ ДЕМОКРАТИЧНОЇ МОЛОДІ В США
під протекторатом КОМПІТОРИ УКРАЇНСЬКОГО ПРАВОСЛАВНОГО ЦЕРКВИ І США і за спільну частину ЦЕРКОВНИХ ГРОМАД та ШІЛІ українства єхидні штатів улаштується

СВІТО ЗАКІНЧЕННЯ НАВЧАЛЬНОГО РОКУ
в школах українства.

ШКІЛЬНИЙ ФЕСТИВАЛЬ
що відбудеться

в неділю, 8-го червня 1958 р.

В УКРАЇНСЬКОМУ СЕЛІ, поблизу БАНД БРКУ в ІНЮ БРОНСВІКУ, в штаті Нью Джерсі.

Свято розпочнеться о год. 10:30 ранку підняттям американського і українського прапорів, після чого відбудеться ПОЛЮВА СЛУЖБА БОЖА.

В програмі свята: Відчитання і виголошення привітання, мисли в проповідь книгу Виховної Ради, вистапка праць учнів шкіл українства і праць учасників минулорічного табору Юного ОДУМУ-у, несподіванки і веселка та різноманітні мистецька частини з виступами учнів шкіл і членів гуртів Юного ОДУМУ-у.

Після мистецької частини — Відзначення кращих виконавців, а потім — гри й забави для дітей.

Від год. 5:30 — ЗАБАВА для молоді й старшого громадянства на національному майданчику.

ГРАТІМНЕ ОРКЕСТРА ВАСИЛЯ БОСГО, ПЕРЕВІВ ЦІЛОГО СВЯТА БУДЕ ЗАФІЛЬМОВАНО.

Добрий буфет — Присмаки і корисна розвага та відпочинок.

Внес. дохід призначено на Організацію Відпочинку. Випишлого Табору Юного ОДУМУ-у.

При цій нагоді — винос до Табору. Комітет

Увага! ІНО ГЕЛВЕН, БРІДЖПОРТ, Увага!
АКРОН, ТАЙНІД
І ОКОЛИЦЯ!

Т-во Прихильників УНР, Відділ Комітету Винавчання
Пам’яті Симона Петлюри, Православна Громада, Український Робітничий Союз, ч. 188 і інші політично-громадські Організації

— владтовувать —

в НЕДІЛЮ, 1-го ЧЕРВНЯ 1958 р. — о год. 4-й по пол.
в залі ІВКА при вул. Гов. ч. 48 Howe St.),
в ІНЮ ГЕЛВЕНІ, Кон.

АКАДЕМІЮ
присвячену
32-й РІЧНИЦІ ТРАГІЧНОЇ СМЕРТІ
СИМОНА ПЕТЛЮРИ

Голова Директорії і Головного Отамана Військ Української Народної Республіки.

Реферат виголосить ген-штаб полк. А. ВАЛІНСЬКИЙ.
У мистецькій частині беруть участь В.П. П.,
В. Миланська, Г. Хома, Г. Вороник, Н. Федорич, О. Нелдіко, І. Петручак і Т. Федорич.

Акомпанімент: І. НЕВЕЛЮК
За Діловий Комітет: С. МІЛАНСЬКИЙ

УВАГА! ДІТРОПТ І ОКОЛИЦЯ! УВАГА!

ВЕЛИКА МАНІФЕСТАЦІЯ
В 25-ту РІЧНИЦЮ
МАСОВОГО ГОЛОДУ В УКРАЇНІ
МЕТРОПОЛІТАЛІННІ ВІДІЛ УКА І ДІТРОПТІ,
за допомогою свого Ділового Комітету, з’являючись з пред-
ставниками усіх Українських Організацій Дітропту,
— владтовус —

в НЕДІЛЮ, дня 15-го ЧЕРВНЯ 1958 р.
о год. 2-й по полудні
у великій залі АВДІТОРІЇ ФОРДА
при вул. Вудвард у Дітропті,
ВЕЛИКУ

ПРОТИКОМУНІСТИЧНУ МАНІФЕСТАЦІЮ
з приводу 25-ї річниці найбільшої трагедії українського народу, а саме масового голоду в Україні, створеного планово-бюрократичною Москвою, з метою фізичного знищення українського населення.

Підготовча праця до маніфестації в повному ході. Діловий Комітет робить все можливе, щоб Маніфестація випала під кожним оглядом величаво. Для цієї цілі вибрано простору репрезентаційну залу в Дітропті, запрошено до участі найвідоміших репрезентантів американського політичного світу та заплановано виступ наших мистецьких сил.

Діловий Комітет запрошує всю Українську Громадність Метрополі Дітропту до масової участі у Маніфестації.

В 25-ту річницю
ГОЛОДОВОГО ОБЛОГИ УКРАЇНИ МОСКВОЮ
Українці Ньюйоркської Метрополітальної Округи
— урядують —

НАЦІОНАЛЬНО-ПРОТЕСТАЦІЙНУ МАНІФЕСТАЦІЮ
ПРОТИ РОСІЙСЬКО-БОЛШЕВИЦЬКОЇ ОКУПАЦІЇ УКРАЇНИ.

На Маніфестації буде схвалена резолюція-апел в обороні державної волі України і вручена представникам Уряду. Учасників Маніфестації вітаємо

Голова ЦК АЕН п. ЯРОСЛАВ СТЕЦЬКО

Після урочистостей — мистецька програма:
3 картини за повістю Б. Антоновича-Давидовича „СМЕРТЬ”
Виконують знамі артисти Б. Театру В. Блавацького: М. СТЕПОВА, В. ЛЕВИЦЬКА, Я. ПІНОТ-РУДАКЕВИЧ, Д. ПАЗДРІЙ, В. КОРОЛИК, В. ПАШАРОВСЬКИЙ.

Хор ООЧСУ під дир. М. КОРМЕЛЮКА.
Виступ молоді — ПОКІПН ЖЕРТВАМ ОБЛОГИ.
Рецитація — арт. С. КУРИЛО та інші мистецькі виступи.
— НА ПЛОЩІ ГРАС ДУХОВА ОРКЕСТРА СУМА. —

Маніфестація відбудеться

в неділю, 8-го червня ц. р.
НА ОСЕЛІ СУМА
Resort Center of Ukrainian American Youth Association,
ELLENVILLE, N. Y.

Початок Маніфестації — після Богослужень
о год. 11-й перед полуднем.

В СУВОТУ, 7-го ЧЕРВНЯ 1958 р. — о год. 8-й нечора

ПАНАХИДА
ЗА ВПАДІХ У ГОЛОДОВИЙ ОБЛОГИ.
Ніч діти на Оселі — забезпечені.

УКРАЇНЦІ! Випишуючи 6 мільйонів же рти московської війни проти Українського Народу, одностайно запропестусмо проти окупації України більшовицькою Росією!

ВСІ НА МАНІФЕСТАЦІЮ!

Затим на автобусі в Нью Йорку приймемо 2-й Відділ ООЧСУ (315 Іст 10 вул.) щодня від 7-й год. нечора.

Діловий Громадський Комітет Маніфестації

УКРАЇНСЬКА КАТОЛИЦЬКА ПАРОХІЯ
в ВУНСАЕТ, Р. АЙ., запрошує на

ПІКНІК

в НЕДІЛЮ, 1-го ЧЕРВНЯ 1958 — Початок год. 2 по пол.
на відкритій площі — при Самар вул.
(В разі дощу, Пікнік на наступну неділю, 8-го червня).

Увага! НЮАРК й ОКОЛИЦЯ, Н. Дж.!

Український Спортовий Клуб міста Нюарку
„ЧОРНОМОРСЬКА СІЧ”
запрошує ГРОМАДЯНСТВО на

ВЕЛИКИЙ СПОРТОВИЙ ПІКНІК

в НЕДІЛЮ, 1-го ЧЕРВНЯ 1958 р.
у WHITE BIRCH GROVE
North Jefferson Rd. WHIPPANY, N. J.

ДОЗІД: Дорога ч. 10, на захід, скрутити направо на світлі (No. Jefferson Rd.) і їхати прямо 1/2 мил.

БАГАТА СПОРТОВА ПРОГРАМА!
Початок футбольних матчів — о год. 2-й по пол.

УСК Нью Йорк — „ЧОРНОМОРСЬКА СІЧ” Нюарк:
Понад 20 акрів лісу, зелений та вітряний площі, Модерний таціональний павільон.

Відома оркестра Б. ГІРЯКА — Пікніковий БУФЕТ
ВСТУП \$1.50

ПІКНІК відбудеться без огляду на погоду.
Відчинено від год. 10-й ранку до 12-й ночі.

ЗАМІТКА: на Пікніку можна набути всілякі товари п. Про-
чокла для всіляких пакунків до Європи.

ЦЕНТРАЛЬНИЙ КОМІТЕТ ВШАНУВАННЯ ПАМ’ЯТІ СИМОНА ПЕТЛЮРИ в АМЕРИЦІ
ПОВІДОМЛЯЄ, що

в суботу, 7-го червня 1958 р. — о 7-й год. веч.

— відбудеться —

в залі ФЕШЕН ІНСТИТУТУ
ч. 225 Вест 24-та вул. (між 7 і 8 Есенями)
в НЮ ЙОРКУ

АКАДЕМІЯ
ПРИСВІЧЕНА 32 РОКОВИНАМ ТРАГІЧНОЇ СМЕРТІ
СИМОНА ПЕТЛЮРИ

Голова Директорії і Головного Отамана Військ Української Народної Республіки.

ПРОГРАМА:
Відкриття: Голова Комітету генерал-поручик О. ЗАГРОДСЬКИЙ
Промова: ред. ІВАН КЕДРІН-РУДНИЦЬКИЙ
Промова в англійській мові: д-р ВОЛОДИМИР СТЕК.

В мистецькій частині:
Український Хор „ДУМКА” з Нью Йорку під керівництвом
ЛЕОНТИЯ КРУШЕЛЬНИЦЬКОГО
ДАРІЯ ГОРДИНСЬКА-КАРАМОВИЧ — фортепіанове сольо.
ВОЛОДИМИР ЗМІП — деклямація.

Заклисамо Українські Організації і Т-ва в день Академії, 7-го червня 1958 р. не призначати інших імпрес.

Простимо всі Українсько-Американські Організації, Установи, Товариства, а зокрема Волиць та Молодечі Організації і Українське Суспільство, взяти участь у вшануванні Великого Сина України і Державного Мужа.

Наша масова участь в Академії буде нашим протестом та гідною відповіддю на французьку телевізійну програму, що відбулася в Парижі, 28-го лютого 1958 р.

Щаднико-Позичкова Спілка „Тризуб”
в ІНІКАГО, Ілл.
— розписує —

КОНКУРС НА СТИПЕНДІЮ
НА КУРСИ НА „СОЮЗІВЦІ”
РЕЧЕНЕЦЬ до 15-го ЧЕРВНЯ 1958 р.

УМОВИ: Члени УНСовоного від 16-21 року життя, без огляду на місце перебування в Америці або Канаді, можуть взяти участь в конкурсі. Петенти мають написати тезу на тему: „Чому українська мова в Америці або Канаді становить під українських організацій?”

Голоситись до:

Trident Savings & Loan Ass’n
1935 — W. 57th Chicago, Ill.
с/о PETER PUCILO.

ОЩАДЖУЙТЕ, але й ЩАДІТЬ

ПЕТРО ПУЦИЛО — ексекютивний директор
СПІЛКИ ТРАЙДЕНТ в ІНІКАГО каже:
Є РІЗНИЦЯ Я К ВИ ЩАДІТЕ — І Д Е ВИ ЩАДІТЕ.

ЗАМАЛО С ОЩАДНО ЖИТИ І СКЛАДАТИ ГРОШІ.

ТРЕБА ЗАОЩАДЖЕНІ ГРОШІ В МІТІ ЗАБЕЗПЕЧИТИ ВІД МОЖЛИВИХ ВТРАТ.

ТРЕБА В МІТІ ІХ БЕЗПЕЧНО ЗДЕПОНУВАТИ.

ВІН ДАЛІ ПРОПОНУЄ:
1. Зложіть їх в ТРАЙДЕНТ, який має державну асекурацію на людські депозити, ознакою чого є цей знак.

2. Зложіть їх в Трайдент ще й тому, що він є найстаршою того роду нашою інституцією в Америці, бо заікорпорований в 1913 році.

3. Зложіть в Трайдент, який приймає депозити теж поштою з цілої Америки й Канади і платить 4% дивіденди два рази річно на 30-го квітня і 31-го жовтня. Гроші, здепоновані до 15-го дня в місяці, приносять відсотки вже першого дня цього місяця.

В добі життя вам
підказує, де швидко,
ТРАЙДЕНТ
є Найшим Ощадом.

TRIDENT
SAVINGS AND LOAN ASSOCIATION
1935 West 51st Street CHICAGO 9, ILLINOIS Tel.: PKuspect 5-5808

REAL ESTATE

ДОМИ НА ПРОДАЖ

Чудова 2-род. ділячка, біля Південно-Західного Парку і мосту за \$35,000. Велика ділячка, біля мосту, біля парку. Один асфальт, асфальтований зовні. \$125,000. 4 кімнати до зймати.

2-род. мур. буд. Бронкс-Парк за \$25,000. 4 кімнати і гараж за \$25,000.

1-род. ділячка з великим садом і квітниками у чудовій оцінці за \$28,000.

Вигідні умови купівлі.

DRUJBA REALTY Corp.
3450 Broadway, NYC
AU 1-0194

FARMS FOR SALE

FARM for SALE or RENT

Модерний 2-поверховий, мурований, 180 x 40 н. з північною будиночком. Модерні удосконалення і прибудова на 5,000 носних курей і 5,000 малих курчат. Огородження курят. Гаряча вода. Гараж на 4 авто. Шопинг та ще 3-будинок. Дерев'яний 2-род. дім, 9 кімнат, 3 ванни, великі огороження, 10 акрів розчорює землю, при добрій догляді. Багато молодих дерев. Зацікавлених радо приймаю, або пишуть.

M. Nick SWIATYJ
St. Nicholas Village
Glen Gardner, N. J.

MISCELLANEOUS

WHEN A LOAN IS THE ANSWER

ЯКЩО ПОЗИЧКА... ЗАЙДІТЬ ДО НАС

НИЗЬКО-ПЛАТНІ ОСОБИСТІ БАНКОВІ ПОЗИЧКИ РОЗВ'ЯЖУТЬ ВАМ БАГАТО ГРОШОВИХ ПРОБЛЕМ.

HUDSON COUNTY NATIONAL BANK

IN JERSEY CITY
Montgomery at Washington St.
Jackson at Wilkeson Ave.
Central Ave. near Rowers St.
Pavonia Ave. at Grove St.
40 Journal Square

Відкрито:
в ПОНЕДІЛОК ввечері

IN BAYONNE
Broadway at 23rd Street
IN GUTTENBERG
68th St. at Bergenline Ave.
IN HOBOKEN
River at First St.

Відкрито:
у П'ЯТНИЦЮ ввечері

Member Federal Deposit Insurance Corporation

Вже 30-го травня 1958

ЛІТНІЙ СЕЗОН НА СОЮЗІВЦІ

на оселі УНСОЗУ в горах Кетекіл в Кергонксон, Нью-Йорк.

ЗНИЖЕННІ ЦІНИ в місяці червні.

Гарні відновлені кімнати. — Знаменита кухня. Кунальний басейн.

Відновлені культурні та розвагові імпреси. З уваги на великий рух в сезоні найкраще зарезервувати місце заздалегідь, вивозячи вниз формуляр (по-англійськи) та пересилаючи його на адресу:

UKRAINIAN NATIONAL ASSOCIATION ESTATE
Kerhonkson, N. Y.

UKRAINIAN NATIONAL ASS'N ESTATE
Kerhonkson, N. Y. — Telephone: 5641

Name _____
Address _____
Enclosed is reservation deposit \$_____ for _____ persons
1. _____ 3. _____
2. _____ 4. _____
Date of arrival _____ Time _____
for _____ weeks.

Можливості переселення

Як вже повідомлено у пресі, в теперішній час є деякі можливості для переселення. А саме консуляти мають в розпорядженні деяку кількість віз, які/лишилися невикористаними аплікантами з уваги на брак достовірних документів. Ці візи можуть бути використані для інших аплікантів, навіть тих, які пізніше зареєстровані в консуляті, але які мають упорядковані всі документи. Тому ж всі ті апліканти, які зареєстровані на переселення до ЗДА, повинні негайно ско-

мунікуватися з консулятом і в справі переселення. Апліканти повинні це зробити за посередництвом Європейського Представництва ЗУАД-у у Мюнхені, при вул. Августен ч. 46.

Для повного поладження справи кожний аплікант повинен вказатися заповнювачем від спонсора у формі афідавіту. Канцелярія ЗУАД-у Комітету вислала спонсорам переселених справ, які саме актуалізувалися, формуляри афідавіту для виготовлення. Формуляр афідавіту мусить бути завершений нотарем. До афідавіту треба додати повідчення про мастковий стан спонсора, як посвідчення з неї праці, чи теж у випадку самозатруднення фотокопію квіту на владений податок від приходу, посвідчення банку про стан банкового рахунку і тим подібні посвідчення, які характеризують мастковий стан спонсора.

С деяка кількість аплікантів, які не мають ні рідних, ні приятелів у ЗДА, від яких могли б сподіватися афідавіту, Канцелярія ЗУАД-у Комітету проголосила листу тих аплікантів у пресі з проханням до нашої громади стати в допомозі цим аплікантам у формі виготовлення афідавіту. Справа дуже актуальна і тому пильна і негайна. Громади охочих писати афідавіт проситься зголоситися до Канцелярії ЗУАД-у Комітету на адресу:

UNITED UKRAINIAN AMERICAN RELIEF COMMITTEE, Inc.
P. O. Box 1661, Phila 5, Pa., USA

Треба вірити, що наша громада, яка допомогла ЗУАД-у Комітету переселити кругло 30,000 українців з Європи, поставиться прихильно до цієї остаточної можливості переселення і зголосить свою готовність допомогти в переселенні цих нових аплікантів. Справа спішна і речення.

З. У. А. Д. Комітет

ХВОРИ, НЕ ТРАТЬТЕ НАДІЇ

НЕ ТРЕБА ДОВГО ЧЕКАТИ!

ЗАЖИПТЕ ШЕ СЬОГОДНІ ЗІЛЛИ Д-РА П. МІЛЛЕРА, а вже завтра почувтеся краще. Зілля це не варить, ані не запарюється, а викликає його в природній виді так, як є у нас. Тим то воно таке помічне й корисне.

Всі, хто хворіють на недугу шлунка, як квас шлунка, гази, запір, нестимість, алібітис, завороти, головні біль у крижках, короткий віддіх, жіночі недомогання, гемороїди, ревматичні бої й інші недомогання, повинні ще сьогодні зажити зілля Д-РА МІЛЛЕРА, п. н.:

"J. M. L. Herb Compound # 6" а вже завтра почувтеся краще. Зілля це повністю наводиться, як перша поміч, у кожній хаті.

Ціна одної пляшки, враз із поштовою пересилкою \$6.85. Лише бажасте зробити спільному приятелю партійний ДАРУНОК, тоді дві пляшки тільки \$10.00 з пересилкою.

Вислано також наше зілля до всіх країн ЄВРОПИ.

Пішіть зараз, додаючи чек або Money Order, на адресу:

THE MILLER CO., Inc.
Dpt. 41, 790 Broad Street
NEWARK, N. J.

Перероблені МАШИНИ до ПИСАННЯ
англійськ. ціна \$25.00. Маємо також нові і перероблені українські машини. Рахунок машини. Обслуговування. Потрібно агентів.
ALL LANGUAGES
TYPEWRITER COMPANY
119 W. 23rd St. (6-7 Ave.)
New York, N. Y.
Phone: CHelsea 3-8086

Бенсон передбачає зменшення цін на сільсько-господарські продукти

Атлантик Сіті, Н. Дж. 8-го червня рішуче Едвард Бенсон на пресовій конференції заявив, що ціни на деякі сільсько-господарські продукти незабаром почнуть зменшуватися, бо тепер вони є на вершині і стоять найвище від січня 1953 року, це значить від часу, коли Айсенгавер перерахував президентуру. На думку Бенсона незабаром повинні зменшитися ціни на цитрусові овочі, городину, во-

ловину і свинину. Цитрусові овочі і городина подорожчали були на весні цього року тому, що на Флориді були морози, які пошкодили були деякі продукти. Свинина є тепер на 6 відсотків дорожча як рік тому, в власники тваринних ферм знову зможуть виїти на явний ринок, бо вже минулася ще минулого року тітїрична посуха в тих степах, де плевають роту хутрові овочі, городину, во-

не мала впливу на фермерство, бо прибутки фермерів в квітні цього року були на 10 відсотків більші як в тому ж часі минулого року.

AUCTION NOTICES

C. H. RYAN, AUCTIONEER

ЛІПІТАЦІЯ
невідбраних і ушкоджених ПЛАКУНКІВ
ПОНЕДІЛОК, 2-го ЧЕРВНЯ
Оглядати: 9:00 до 10:30 рані.
Продаж починається
10:45 рані.

RAILWAY EXPRESS AGENCY, Inc.
44 Halladay Street
Jersey City, N. J.

ВАКАЦІЇ

ВАКАЦІЇ
Хто хоче виїхати НА ЛІТНІ ВАКАЦІЇ, маю відповідні кімнати ДО ВИПЕНТУВАННЯ на ціле літо, як також приймаю на свої харчі. С став до купання. Голоситися до:
Mr. & Mrs. STEPHEN BOSKA
Box 84, Chesterfield
Oakdale, Conn.
Phone: New London GI 2-4604

MISCELLANEOUS

УКРАЇНЬСЬКА КРАМНИЦЯ ALEX LUNCHEONETTE

1255 Springfield Avenue
IRVINGTON, N. J.

широ запрошує
ВАС З РІДНЕЮ НА

—> ІІ ВІДКРИТТЯ <—

в СУБОТУ, дня 31-го ТРАВНЯ 1958 р.
до можна набити:
МОРОЖЕНЕ — СОЛОДОНІ — СОДОВУ ВОДУ —
І т. д.
ГОСТЕЙ ШИРО ВІТАЄМО!

Увага! ФІЛАДЕЛФІЯ Увага!

ВИСИЛКА ПАЧОК до всіх країн Європи й других

КОРИСТУЙТЕСЬ УСЛУГАМИ ВІДПОВІДАЛЬНОЇ, ВІДЧУВНОЇ І ШКОРОЇ ФІРМИ

GENERAL PARCEL & TRAVEL CO., Inc.

(Licensed by the USSR)

Branch Office:

PHILADELPHIA 23, Pa. — WAlnut 5-8878

Після договору з ІНТУРИСТОМ фірма має право висилати ПАЧКИ до всіх КРАЇН ЄВРОПИ й АЗІЇ. — Займає: Всі пачки висилаються впродовж 48 год.

Всі оплати, включаючи мито, оплачуються в бюро фірми.

● ВИСИЛАТИ МОЖНА ТІЛЬКИ НОВІ РЕЧІ ●

ГАРАНТОВАНА ДОСТАВА — КОЖНА ПОСИЛКА ЗАБЕЗПЕЧЕНА

— В БЮРІ ВЕЛИКИЙ ВИБІР ТОВАРІВ

ПАКУНКИ МОЖНА ПРИНОСИТИ ОСОБИСТО, АБО ПРИСИЛАТИ ПОШТОЮ.

Клієнти, що присилають пакунки поштою, дістають зараз список присланих речей і коштів висилки. — Кожний клієнт дістає від нас покітовання американської пошти з датою висилки, а по доставі пачки, розписку з підписом адресата.

Відкрито ЩОДЕННО — від 9-ої рані до 8-ої веч.; в НЕДІЛІ — закрито.

ДЛЯ ДІТЕЙ ДОРОСЛИХ

ВСЕ ПОТРІБНА ЧЛЕНСЬКА КНИЖЕЧКА В СВОЇЙ КРЕДИТОВІЙ КООПЕРАТИВІ

Федеральна Кредитова Кооператива „Самопоміч“
BALTIMORE 31, Md. 3010 W. 3rd Street 2351 W. Chicago Ave. 10338 Jos. Campau St.
239 So. Broadway CHESTER, Pa. CHICAGO 22, Ill. DETROIT 12, Mich.
136 Essex Street 68 E. 7th Street 813 N. Franklin Street
JERSEY CITY, N. J. NEW YORK 3, N. Y. PHILADELPHIA 23, Pa.

SELF RELIANCE CREDIT UNION, Inc. UKRAINIAN FEDERAL CREDIT UNION
1024 Kenilworth Ave., CLEVELAND 9, Ohio. 831 St. Joseph Ave., ROCHESTER, 21, N. Y.

Доводимо до Вашого ласкавого відома про існування УКРАЇНСЬКОГО ВИСИЛКОВОГО БЮРА в ШОАРКУ, Н. Дж.

W. W. Export-Import Co. 253 MARKET STREET NEWARK, N. J., U.S.A. Tel. Market 3-1968

ПЕРЕСИЛАЄМО ГРОШІ ДО ВСІХ КРАЇН СВІТУ.

ВИСИЛАСМО: ХАРЧОВІ ПРОДУКТИ — ОДЕЖУ — ШКИРУ — МАЛУФАКТУРУ — ЛІКИ — МАШИНИКИ ДО ПИТТЯ — МАШИНИКИ ДО ПИСАННЯ — ФОТОПАРАТИ — МУЗИЧНІ ІНСТРУМЕНТИ та інші.

МАСМО СТАНДАРТОВІ ПАКУНКИ ПИШІТЬ НАМ ПРО КАТАЛОГ, ЯКИЙ ЗАРАЗ ВИШЛЕМО. МАСМО НА СІЛАДІ: шкуру — німецьку, французьку, різного роду американську, як різно всі додатки на чоботи та черевки, хустки, панчохи, матеріали на убрання, на сувеніри, на перини і т. д.

Виконуємо пересилки на поштові замовлення. Скоро виконаємо нашого замовлення гарантовано. Бюро відкрито: ЩОДЕНІ — від 9-ої рані до 6-ої вечора. в СУБОТУ — від 9-ої рані до 4-ої по пол. у ВІВТОРОК І ЧЕТВЕР — від 9-ої рані до 6-ої вечора.

Для вигоди ВІЩ. Клієнтів, ПАКУНКИ, на телефонічний запис, забираємо з дому фірмовим авто.

ТАРЗАН, ч. 4067. Похмурий від.

THE NEXT DAY PROGRESS WAS SLOW. AS THE MEN GRIMLY HACKED THEIR WAY THROUGH A MASS OF TANGLED FOLIAGE.

Наступного дня люди посувалися вперед дуже поволі, бо приходилося безжалісно

BUT SOON THEY BROKE INTO A PARTIAL CLEARING -- AND DISCOVERED THE TWISTED WRECKAGE OF A PLANE!

Але незабаром вони прорідилися на галявині... І відкрили спогорілий, розбитий літак!

ARKA Company
48 E. 17th St.
New York City
Телеф: OR 3-8850
ДІАМАНТИ для різання скла (гурт — деталі).

ДО ВИНАЙМУ КІМНАТИ

MIAMI — FLORIDA — масмо до винайму умед. апар. з кухнею, начинням до варення, столовим начинням на тиждень, місяць, або цілий сезон.
Mr. & Mrs. FRANK TARANDA
684-692 N. E. 85th Street
Miami 38, Fla. — Tel.: Plaza 8-1078

КНИЖКИ — КАРТКИ

„В ЧАСІ І ПРОСТОРИ“

П'єса
Ціна \$2.00
Замовляти:
"СВОБОДА"
83 Grand St., Jersey City 3, N. J.

MISCELLANEOUS

НОВА ФОРМУЛА

ПРИНОСИТЬ НАДЗВИЧАЙНУ ПОМІЧ при астмі БРОНХІАЛЬНОЇ АСТМИ

Велику подягу для тих, що терплять на астму знайдено в приспаваній формулі таблеток, що приносять поміч без застрижів, інгалів чи в неприємних їм смаку плинних ліках. Випробування цього ліку доказало, що полегшає від придуркування, кашлю, тяжкого віддіху й інших симптомів Бронхіальної Астми приходить негайно зараз після зажиття цієї малої таблетки. Обмежену кількість зарезервовано для читачів цього часопису, які хотіли б спробувати цю подиву гідну пігулку. Вишліть тільки цей вирізок до TYNOL CO., Dept. 22, Box 321, Crotan on Hudson, N. Y. Звіти вишлють Вам скоро запис відворотного поштою. Не висилайте грошей — заплатите поштом \$3.50 (що включає вже й поштові оплати і C.O.D.) П'яний виразно друкуйте Ваше ім'я й адресу на обороті конверта і буде те, що Ви дістанете посылку без опізнання.

SCHALLER & WEBER
"THE HOUSE OF QUALITY"
1654 2nd Ave., New York
28-28 Stainway Ave., Astoria, L. I.
56-34 Myrtle Ave., Ridgewood
310 Front St., Hempstead
41-06 Main St., Flushing, L. I.

JOHN KRAUSS, Inc.
117-09 Liberty Ave. (Retail Store)
Richmond Hill Long Island
M'YCO
М'ЯСНІ ВИРОБИ

ALBERT MAIER, Inc.
Pork Store
Найліпше впроваджене м'ясо і м'ясні вироби.
Гуртовий і дрібний розпродаж.
1927 Washington Avenue
TRemont 8-8193 Bronx 57, N. Y.

МИХАЙЛО КАНЮК
Погребник
KANIUK
CHICAGO FUNERAL HOME
2321 W. Chicago Avenue
Chicago 22, Illinois
Phone: ARmitage 6-4575
Похоронне заведення існує вже понад чверть сторіччя.

Lytwyn & Lytwyn
UKRAINIAN FUNERAL DIRECTORS
AIR CONDITIONED
Обслуга ШЦІРА І ЧЕСНО
Our Services Are Available
Anywhere in New Jersey
401 SPRINGFIELD AVENUE
IRVINGTON, N. J.
NEWARK, N. J.
ESsex 5-5555

Петро ЯРЕМА

УКР. ПОГРЕБНИК
Займається похоронним
BRONX, BROOKLYN, NEW YORK І ОКОЛИЦЯХ.
Контрольована температура.
Підприємство для ужитку
— даром.

Peter Jarema
129 EAST 7th STREET
NEW YORK, N. Y.
Tel.: ORchard 4-2568